

Plejadisch-plejarische kontaktní zpráva

Sedmistý jedenatřicátý kontakt

pondělí, 3. února 2020, 21.58 hod.

Ptaah Eduarde, milý příteli, zdravím tě.

Billy Dobrá, milý příteli, také tě zdravím a vítám. Domluvili jsme se, že dnes budeš chtít rozvést některé informace o koronavirové nákaze, a sice v poněkud větším rozsahu, než v jakém jsme je dosud diskutovali v našich normálních rozhovorech. Chtěl bych poznamenat, že by bylo dobré, kdybys mohl celou věc vyložit prostými slovy, aby mohli všichni, kteří jako já nemají lékařské vzdělání a kteří budou později číst náš vyvolaný a sepsaný rozhovor, všemu správně porozumět.

Ptaah Nejsi tak neznalý, jak o sobě tvrdíš, můj příteli, a tak neznalí nebudou ani ostatní. Máš ale patrně pravdu, neboť většina těch, kteří budou později číst záznam tohoto rozhovoru, nebude mít lékařské vzdělání, a proto své výklady budu vyjadřovat jazykem, jaký bude celkově chápat i tato většina. Prostým výkladovým stylem bych tedy rád začal následovně:

1. Naše výzkumná jednotka, jež se již od pozdního léta minulého roku detailně zaobírá počátkem nákazy SARS – která je velmi rozsáhlá a která bude nyní po celém světě dominantně zuřit v podobě koronavirové pandemie – dospěla zatím k otřesným poznatkům. K tomu přistupuje okolnost, že nejvyšší oficiální činitelé všech států, kteří nad národy vykonávají moc, nejsou schopni tuto nákazu, která se již notnou dobu silně a mezitím již globálně rozmáhá, správně posoudit. Čelní představitelé národů – až na vzácné výjimky, které se však se svými názory nemohou prosadit – nejsou schopni ani rozeznat, nařídít a nechat realizovat správná ochranná opatření, a proto je nutno jim připsat vinu na již počínající pandemii. Dotyční však budou své zavinění popírat a jako obvykle zlehčovat, aby se mohli vyvázat z vlastní odpovědnosti, což je charakteristické pro všechny zpupné vykonavatele státní moci na Zemi.
2. Naši výzkumníci vybádali, že tato nákaza – o níž jsi již před dlouhou dobou několikrát hovořil, a svá slova jsi i písemně zaznamenal ve zprávách z rozhovorů – se bude v nejbližší době na celém světě prudce rozšiřovat a bude čím dál tím nebezpečnější a smrtelnější, a bude si tedy žádat mnoho lidských životů. (*Pozn. Bernadette Brandové: Viz »Plejadisch-plejarische kontaktní zprávy«, Blok 6, 230. kontakt z 11. 10. 1989, strana 101; Blok 7, 251. kontakt z 3. 2. 1995, strana 334; Blok 9, 341. kontakt z 2. 4. 2003, strana 6.*)
3. Nebezpečné a smrtící vlastnosti této zákeřné nákazy plynou z jejích mutací, při nichž se virus proměňuje a přetváří v nové genetické varianty, jež jsou nebezpečnější a agresivnější.
4. Nebezpečným, měnícím se koronavirem se budou v nadcházejících týdnech infikovat nejprve starší lidé, jakož i lidé zatížení nějakým dřívějším onemocněním, což povede k častým případům úmrtí. Mladší lidé, zejména mladiství a děti, budou tedy zprvu ke koronaviru méně náchylní. Jelikož se však virus samočinně mění, přetvoří se v nové genetické varianty, jež budou nebezpečnější a agresivnější, a proto bude následně postihovat a infikovat i mladší lidi a žádat si jejich životy.
 - a) V následující době, a to v globálním měřítku, bude se smrtelnými důsledky infikován také vysoký počet lidí, jejichž imunitní systém vykazuje negativní změny, jelikož jejich rodiče pocházeli či pocházejí ze dvou různých národnostních kmenů, které se velmi nevhodně

smísily – o tom však pozemští imunologové, lékaři a virologové atd. nemají ani tušení. Pro osoby, které budou číst záznam našeho rozhovoru a jež postrádají poznatky v oboru imunologie, bych rád vysvětlil, co vlastně znamená imunitní systém: V imunologické či imunobiologické nauce se imunitní systém v zásadě popisuje jako tělesná obrana proti původcům nemoci biologického a biochemického typu. Imunitní systém je v zásadě faktorem organické sebeobrany, při níž se tělo brání cizorodým látkám, které napadají a penetrují organizmus člověka (nebo jiných živočichů) a mezi něž se řadí biologické toxiny, okolní jedy, bakterie, mikroby, houby, parazité, viry a jiní původci nemoci. Všichni tito činitelé způsobují v těle škodlivé vývoje a poruchy, a imunitní systém tedy uplatňuje své obranné mechanismy k tomu, aby útočná cizorodá tělíška atd. potřel. Učení imunologie či imunobiologie, a tedy i učení o imunitním systému, jsou dílčími disciplínami biologie a předmětem jejich výzkumu je systém celulárních a molekulárních procesů, které umožňují rozpoznávat různé původce nemoci a tělu cizí substance a následně je inaktivovat. Procesy tohoto druhu je nutno chápat ve smyslu imunitní odezvy a mají z hlediska lidského imunitního systému a z hlediska imunologie stěžejní význam, přičemž imunologie je tedy v lékařství velmi podstatná pro pochopení velkého počtu nemocí. Ze všeho nejdůležitější roli hraje prevence, resp. profylaktická opatření, jejichž cílem je v každém případě snižovat vznikající rizika, jakož i mírnit či zcela zamezovat škodlivé důsledky různého druhu, jež narušují zdraví a mohou zapříčiňovat katastrofy či různé nežádoucí situace. Imunologie zahrnuje různé dílčí oblasti, přičemž imunochemie zkoumá struktury antigenů a protilátek a základní chemické reakce imunitního systému. Imunogenetika pak zkoumá genetickou variabilitu imunitních reakcí, resp. mechanismy tvorby antigen prezentujících buněk a celkové působnosti protilátek, popř. jejich T-buněčných receptorů, popř. T-lymfocytů, jež patří do skupiny bílých krvinek, které zajišťují imunitní obranu. Tyto T-lymfocyty – jež dozrávají v brzlíku (thymu) – tvoří spolu s B-lymfocyty adaptivní, resp. získanou odezvu, popř. odpověď imunitního systému. Nakonec je ještě nutno zmínit imunopatologii a klinickou imunologii, jež zkoumají poruchy imunitního systému, např. v souvislosti s alergiemi, které se vyskytují při autoimunitních onemocněních a při nádorovém bujení atd.

Billy To vše je dobré a v pořádku, milý příteli, čímž myslím, že tvé výklady a osvětlující vývody jsou zdárné a v pořádku, ale domnívám se, že jim laikové neporozumějí, byť jsi je uvedl pochopitelným způsobem. Myslím si, že další vysvětlení v tomto ohledu patrně nebudou nutná, neboť o ně by se určitě zajímalo jen velmi málo pozemšťanů – a nezáměrem by projevovali zejména ti, kteří moc rozumu nepobrali, a kteří by tudíž o celé věci ani nechtěli přemýšlet, neboť jsou právě hloupí jako snop.

Ptaah To by byli tuplovaní ignorantí, neboť celé toto téma má velký význam pro záchovu zdraví.

Billy To je mi známo, ale člověk nemůže nikoho nutit k tomu, aby se proti své vlastní vůli obrátil k rozumu a zdravému úsudku. V zásadě se mají věci tak, že si většina pozemského lidstva nenechá nic říct a že neakceptuje žádné pravdivé výpovědi, a tudíž zcela ignoruje i dobré, správné a důležité rady. Když člověk něco řekne, tak to lidé sice slyší, avšak nevnímají, co bylo řečeno.

Ptaah To se žel shoduje se skutečnostmi, neboť většinová pozemšťaná se tak silně zaměřují na sebe samé, na své osobní blaho, své osobní zisky, všechny myslitelné vlastní výhody a především i na zmatené, ztřeštěné a bludné bohověrství, že jakékoliv sousledné myšlení fakticky potlačují v zárodku, jak vždy říkáš, přičemž nejsou schopni utvářet, využívat ani uplatňovat vlastní rozum a soudnost. Nyní bych však ještě rád dovysvětlil to, co je nezbytné:

- b) K infekcím koronavirem přispívají též atmosférické a klimatické faktory, a virus se přenáší i vzduchem, avšak to neznamená, že by se vzduch, resp. atmosféra nasycovaly původci

nákazy, neboť jde jen o to, že se tito původci přenášejí mezi lidmi v uzavřených místnostech i pod širým nebem podle směru větru, pokud lidé nedodrží dostatečné rozestupy. Proto je v každém případě důležité, aby jednotliví lidé udržovali mezi sebou dostatečné rozestupy činící cca 1,5–2 metry, zejména pokud spolu hovoří, resp. komunikují. Při dýchání a mluvení totiž člověk vydechuje výpary a exhalační kapénky, které se následně vznášejí ve vzduchu a které mohou vdechnout kolemstojící osoby, jež se tedy mohou infikovat, pokud nedodrží dostatečné rozestupy.

- c) Exhalační kapénky mohou sice vdechnout kolemstojící osoby, pokud nedodrží náležité rozestupy, avšak to není jediné riziko infekce: Tyto kapénky se také usazují na všech částech těla, zejména na obličeji a na rukách, avšak rovněž i na oblečení, veškerém syrovém, popř. krájeném mase, na syrových, popř. krájených ovocných a zeleninových plodech, což znamená, že se původci nákazy (stejně jako původci různých jiných nemocí) mohou snadno uchytit na vlhkých plochách, přečkat na nich nějakou dobu a působit infekčně. Nenatlučené a nekrájené ovocné a zeleninové plody lze však dobře omýt a požit. Zcela suché, »mrtvé« předměty a materiály všeho druhu neskýtají koronavirovému původci prakticky žádnou nebo vůbec žádnou příležitost k tomu, aby se na nich uchytily, avšak jsou-li vlhké, mohou mu tuto příležitost za jistých okolností poskytnout.
 - d) Další faktor možné infekce koronavirem je ten, že jsou k tomuto viru náchylné všechny rody a druhy savců, kteří se tedy mohou nakazit – k šíření nákazy mohou přispívat zejména domácí zvířata, jako jsou psi a kočky, ale i všichni ostatní savci, k nimž se řadí dobytek, koně, prasata a hlodavci atd.
 - e) Při péči o pacienty infikované koronavirovou nákazou je nutné, aby lékaři a ošetřující personál vykonávali svoji činnost v kompletních ochranných oděvech, a to s tím, že si musí pokaždé obléci nový oděv, pokud mají pečovat o další infikovanou osobu, jež vyžaduje jejich ošetření. Tak je tomu proto, že nakažení pacienti kontaminují ochranný oděv lékařů či personálu svými vlhkými dechovými výpary, exhalačními kapénkami, resp. svými infekčními patogeny, a virus se pak může zákonitě přenášet na další osoby, a sice nejen na ostatní pacienty, ale i na lékařský a ošetřující personál.
- 5) Z našich poznatků, k nimž jsme dospěli na základě pohledů do budoucnosti, plyne, že počet infekcí koronavirovou nákazou bude po celém světě i nadále vzrůstat a že již nyní bude následovat nová vystupňovaná fáze, která bude probíhat ve vlnách a bude se i v příštích měsících globálně rozmáhat a žádat si mnoho obětí, přičemž jí nebude ušetřena ani jediná země.
- 6) Kvůli nerozumu pozemšťanů, zejména státních představitelů, se bude odehrávat tento scénář: Jednotlivé země budou přijímat zpět své občany, kteří odcestovali do ciziny a kteří se v ní nakazili, kvůli čemuž bude virus dodatečně a tím častěji rozšiřován prakticky od všech zemí světa, tedy ve velmi rychlém, nepřetržitém tempu. Do států, v nichž byla nákaza na ústupu, bude tedy tento virus nově zavlečen a bude se v nich čile šířit.
- 7) Počty infekcí a úmrtí se budou ustavičně zvyšovat i kvůli většině nerozumných občanů toho kterého státu, kteří nezmění své nelogické způsoby chování a nebudou dodržovat vydané vyhlášky s bezpečnostními opatřeními; zmíněné počty se však budou zvyšovat i proto, že všechna úřední opatření budou neuvážená, hrubě neuspokojivá a velkou měrou nedostatečná. Současně veřejní činitelé oběho pohlaví, kteří vedou ten který stát, postrádají ve své většině prozíravost, a navíc jsou zcela naivní, pokud jde o nebezpečí a účinky plynoucí z tohoto koronaviru, jenž se v sobě samém geneticky proměňuje – tyto nedostatky však projevují i někteří odborníci na poli virologie.

- 8) Od doby, kdy se objevila nákaza SARS, zkoumají virologové atd. virus, který ji způsobuje, a získali mezitím jisté cenné poznatky, avšak přistupují k celé věci příliš vlažně. Proto si ani neuvědomují, že na základě těchto cenných výzkumů a souvisejících výsledků získali jisté kvalitní látky, jež by mohli za poměrně krátkou dobu dále zpracovat a uplatnit proti zmutovanému koronaviru, který se samostatně přetváří v nové genetické varianty.
- 9) Mezi vrchními státními a veřejnými představiteli, resp. činiteli státní správy a úředníky tedy převládá nerozum a neschopnost, a dotyční tedy nejsou způsobilí k tomu, aby vykonávali své úřady, přičemž nejsou schopni logickým způsobem prozíravě ani předvídavě myslet, čehož nejsou schopni ani občané té které populace. Žádní čelní představitelé nejsou schopni správně posoudit hrozící události ani situace, které se nenadále objevují, a tudíž nejsou s to nařídit a nechat zrealizovat nezbytná opatření a uvést populace pod svoji kontrolu. Z toho důvodu nedokážou státní představitelé a všechny jim podřízené instituce až po obecní úřady a bezpečnostní složky atd. prakticky či naprosto vůbec prosadit dodržování nezbytných opatření, dříve než nastane katastrofa – a ta nyní skutečně nastane v souvislosti s koronavirovou nákazou a pandemií, která si žádala lidské životy a byla zavlečena do ciziny již mnohem dříve, než byla 8. prosince 2019 registrována a než proti ní byly podniknuty laxní kroky.
- 10) Virové proměny, které probíhají již dlouhou dobu a jež budou stále pokračovat i v době nynější a budoucí, nebudou pozemskými výzkumníky ještě notnou dobu rozpoznány, což si dodatečně vyžádá mnoho případů infekcí a úmrtí.
- 11) U různých národů se projevují různé příznaky – ať už se jedná o horečku, kašel, rýmu, či jiné symptomy, jichž je ještě více –, a tudíž jeden národ bude trpět převážně jedním druhem příznaků a druhý národ převážně jiným druhem. Různé populace a jejich vrstvy budou tedy vykazovat i různé formy příznaků a různou náchylnost k negativním imunitním reakcím, zejména proto, že v rámci celé pozemské populace neexistuje jediný imunitní systém, jelikož každý národ a každá vrstva populace se v tomto ohledu bezmála neznatelně odchyluje od normy – tyto odchylky však rozhodují o tom, zda bude riziko infekce vyšší, či nižší. Tuto skutečnost ovšem pozemští lékaři, doktoři, badatelé, virologové ani imunologové atd. zatím neznají, stejně jako neznají ani četné jiné faktory, jež budou muset ještě namáhavě, v běhu mnoha let vyzkoumat.
- 12) Různost imunitních systémů, resp. biologický obranný systém různých pozemských národů (i všech vyšších živočichů) zabraňuje tomu, aby původci nemoci mohli poškozovat tkáně a orgány, avšak zdravotničtí odborníci v tomto ohledu ani v ohledu zdravotně uvědomělých způsobů chování atd. stěží vyučují a poučují občany populací, anebo tak nečiní vůbec, ačkoli by to bylo nutné. Kvůli této skutečnosti by bylo úkolem i státních a úředních činitelů, aby na celém území svého státu podnikli a provedli nezbytné kroky a úkony vedoucí k tomu, aby vzdělali svoji populaci a aby se tato naučila, jak se má v zásadě chovat, když vypukne nějaká nákaza nebo jiná katastrofa, aby mohla předejít velkým pohromám.
- 13) Pozemští lékaři neznají zmíněný fakt, že pozemšťané, resp. jejich národy, smíšené národy, skupiny, rodová společenství a pokolení, vykazují různé imunitní systémy. Těchto rozdílností je však nutno si obzvláště všímat, jelikož mají velký význam a nezávisí jen na dané atmosféře, lokalitě a klimatu, nýbrž i na faktorech společenského chování atd. Tyto rozdíly tedy přispívají v různých zemích k infekcím koronavirovou nákazou a k rostoucímu počtu úmrtí zvláště silně. V jistých zemích působí atmosférické a klimatické vlivy na imunitní systém lidí v tom smyslu, že vir je schopen docílit zvláštních genetických proměn, z nichž plynou i různé infekční momenty – průběžné změny virového genomu tedy podněcují různé symptomy, což platí i pro koronavirovou nákazu. Tyto symptomy jsou obzvláště silné v jistých oblastech, v nichž se smísily

národy vlivem imigrantů. V tomto ohledu je však nutno vysvětlit nějaké věci ohledně »čistorodosti«, druhové rozmanitosti a míšení národů, které je zvláště podstatné z hlediska obranyschopnosti imunitních systémů pozemšťanů, jež bývají buď oslabeny, nebo posíleny.

- 14) Pozemské lidstvo sestává z jedné jediné rasy, a nikoliv z několika ras, jak se lidé všeobecně domnívají. Pozemské lidstvo na celém světě tedy ztělesňuje jeden jediný rod, jenž se označuje jako lidský, jenž je však rozdělen na různé druhy, které se od sebe po stránce organické a strukturální vzájemně odvozují, což platí pro všechny globálně rozšířené lidské druhy, jež souhrnně představují rod »omedam«, resp. rod lidský. To znamená, že lidské druhy vycházejí z jednoho derivátu, resp. jedné základní substance, a tedy z výchozích sloučenin, jež mají shodnou organicko-chemickou strukturu. Tyto výchozí sloučeniny a jejich deriváty jsou spolu po strukturální stránce úzce spjaty, jak jasně dokládá jejich definice. Organická chemie popisuje derivát jako substanci, jež obsahuje jistou strukturální entitu, a jež proto patří do funkční skupiny určité výchozí sloučeniny s tím, že obsahuje jeden strukturální prvek této funkční skupiny v témže oxidačním stavu. Budeme-li blíže analyzovat funkční skupinu výchozí sloučeniny, tak zjistíme, že se v jejím derivátu sice nalézá nová funkční, druhová skupina, avšak ta obsahuje její dílčí strukturální prvek v témže oxidačním stavu. A ...

Billy Promiň, že tě přerušuji, ale tyhle chemické záležitosti budou laikové patrně těžko chápat. I já sám jsem v těchto ohledech jen málo vzdělán. Chápu sice, kam celým tím výkladem míříš, ale má inteligentnost kvůli absenci studia nepostačuje k tomu, abych všechny ty pochody dokázal přesně a sousledně definovat.

Ptaah Takto jsem svůj pokus o vysvětlení formulovat nechtěl; žel jsem zabředl do svých naučených vědomostí a nepomyslel jsem na to, že musím věc vysvětlit způsobem srozumitelným pro laiky.

Billy To je v pořádku, nic jsem ti přece ani nevyčítal, jen jsem vznesl námitku, abych tě upozornil na to, že jsi zabředl – z pohledu nás, laiků – do ryze odborného výkladu, který by se nakonec zřejmě točil kolem šlechtění lidí a lidských monokultur. Alespoň si to myslím, jelikož jsi hovořil o »čistorodosti«, druhové rozmanitosti a míšení národů, přičemž pojem »čistorodost«, který jsi použil, chápu vlastně jako »čistorasovost«, popř. jako »rasovou čistotu«. Od tvého otce, Sfath, jsem se naučil, že »čistorodost« jako taková přináší jak výhody, tak nevýhody, pokud jde o náchyllost k chorobám či sílu imunity vůči nim. Podle mého chápání a podle toho, co jsem se již brzy ve svém životě naučil od Sfath, může »čistá rodovost« – smím-li tak přezvat a označit tvůj pojem »čistorodost« – zapřičiňovat obecně dobrou a silnější konstituci, ale i konstituci méně dobrou. Touto konstitucí míním fyzické, psychické a vědomní zdraví, ale i fakt, že pozemšťané mohou být hloupí jako snop a projevovat bestiální inteligentnost. To jsem ve svém životě zažil, zakusil a naučil se při stycích s mnoha »čistorodými« lidmi. Já tato fakta tedy znám a jsou pro mě prožitá a zakušená – mohl jsem je často jednoduše pozorovat, avšak naučil jsem se díky nim i hodně věcí o pozemských lidech. Za sebe nemám důvod se domnívat, že se negativní aspekt celé této věci omezuje jen na prostý lid, a tedy na většinu pozemšťanů, neboť svá zjištění opírám z velké části i o pozorování akademiků, jedinců honosících se doktorským titulem a různých velkých a význačných vládních kapacit až po státní prezidenty, diktátory a íránského císaře. Právě u těch jsem zpravidla konstatoval četné deficity po stránce jejich charakteru, jednání, rozumu, zdravého úsudku a chování, zatímco většina občanů prosté populace projevovala tyto deficity méně, nebo je neprojevovala vůbec.

Inu, je mi též známo, že monogenní populace, resp. »čistá rasa« nějakého národa může být škodlivá, pokud se tento národ nikterak nemísí s cizími přistěhovalci, a pokud tedy nepřijímá novou krev, neboť stará krev a imunitní systém jeho příslušníků se takříkajíc »vyčerpává«, kvůli čemuž začnou být tito příslušníci náchylnější k chorobám a přicházejí o svoji obranyschopnost vůči škůdcům a zhoubným,

špatným a jedovatým okolním vlivům. Jestliže se však v přiměřeném a kontrolovaném rámci mísí krev různých národů atd. a jestliže vzniká takřikajíc nezbytná míšenecká kultura, tak to má za následek buď větší a lepší obranyschopnost potomků, anebo naopak obranyschopnost menší a horší, záleží totiž na konkrétním případě. Tuto skutečnost je možné pozorovat a registrovat po celém světě, u všech národů, přičemž tento princip lze rozeznat a nalézt nejen mezi pozemšťany, ale i mezi všemi živočichy vůbec, jelikož přenos dědičných informací z jedné životní formy na druhou má v každém případě pozitivní, či negativní důsledky, což tedy platí i pro species pozemšťanů.

Již jako mladík jsem se naučil od Sfath, že »čistorodost« není dobrá, a to ze samé své podstaty – při svých návštěvách, které mě zaváděly k různým národům celého světa, jsem měl tedy s pomocí Sfath a při cestách časem možnost si osvojit tyto skutečnosti, stejně jako i později během svých vlastních poutí po světě. Zjistil jsem, že oprávněným, kontrolovaným a cíleným osvěžením krve, resp. míšením mezi příslušníky různých národů vzniká velmi mnoho cenných, pozitivních a z vývojového hlediska pokrokových obnov a komplexů evolučních hodnot. Avšak z divokých, neospravedlněných a nekontrolovaných zlotřilostí a pochodů tohoto typu vznikají faktory, které potlačují, resp. narušují vývoj, nebo jej dokonce ničí, z čehož vyplývají nepokoje, zášť a veškeré špatnosti. Právě o to se opírá můj názor, že osvěžení krve mezi jednotlivými národy, a tedy jejich míšení by mělo probíhat jen v kontrolovaném rámci, avšak nikoliv vlivem hromadné imigrace, vyvolané globalizací, ani vlivem přílivu běženců, kteří kvůli válkám, hladu, nezaměstnanosti a terorismu zaplavují cizí země a mísí se v nich s domácími obyvateli, ať už bez výběru a cíle, nebo záměrně, či násilně.

Pohlédnu-li na věc detailně, vnímám každý národ s celou jeho kulturou jako jeden zvláštní a gigantický organismus, který ustavičně roste a dále se vyvíjí, avšak odlišuje se od všech ostatních organismů. Kdyby tomu bylo jinak, tak by celý svět vypadal velmi zle a utopil by se v jednotvárnosti, neboť kdyby všichni lidé se svými kulturami byli stejní, tak by neprobíhal další vývoj, jelikož by jej celé lidstvo nebylo schopno a zakrňovalo by kvůli faktoru »čistorodosti«. Tak by tomu bylo právě proto, že v rámci této »čistorodosti«, resp. rasové čistoty by se nemísila, resp. neobnovovala krev a národy by v mnoha ohledech zakrňovaly, a to až po své vymření – takové poměry vládly již v dřívějších dobách, a různé národy tedy vymřely. Kvůli záchově národů – a celého lidstva vůbec – je tedy nezbytné, aby se v kontrolovaném rámci mísili příslušníci různých národů, neboť tak lze osvěžit krev a působit proti monogenitě národů, resp. proti »čistorodosti« či rasové čistotě. To je nutné proto, že se každý národ jako celek i každý jednotlivec musí dále rozvíjet a tento vývoj nutně předpokládá obnovování krve, resp. míšení příslušníků jednotlivých národů. Pokud toto míšení nenastane, tak se nemohou různé faktory vzájemně doplňovat a kombinovat, jelikož jen díky vzájemnému doplňování a splývání různých faktorů, jež do sebe vzájemně zapadají, mohou vznikat nové věci a vlastnosti životní odolnosti a stálosti. Právě každá nově vytvořená vlastnost odolnosti a stálosti tvoří důležitý faktor, který zaručuje další vývoj a vytrvalost a jenž umožňuje další existenci pozemského lidstva jako celku i v celé jeho rozdílnosti. Víra, že musí být nějaký národ po biologické a kulturní stránce »čistorodý«, resp. čistorasý, je tedy zcela pomatená – pokud lidé zastávají tento blud, předurčují tím katastrofální degeneraci, jak od nepaměti až do dnešní doby dokazuje historie lidstva, v níž se kvůli bludům o čisté rase na celém světě válčilo, vraždilo, pustošilo a ničilo; tímto způsobem jednal od roku 1939 do roku 1945 i nacistický režim, avšak jednají tak i dnes např. teroristické organizace všeho druhu, státy ovládané náboženským fanatismem a podobně. Národy pozemského lidstva musí skutečně přestat s tím, aby se z bludné posedlosti pokládaly za rasově čisté, resp. aby se ztotožňovaly s čistou rasou, neboť ve skutečnosti není na Zemi ani jediný národ, jenž by byl fakticky tvořen příslušníky čisté rasy, jelikož již v nejdávnějších dobách se národy nepopíratelně mísily, z čehož se opakovaně vyvíjely jejich zvláštní nové druhy, a tak je tomu i dnes. To bylo jednoduše nutné uvést.

Ptaah To jsi vysvětlil dobře, a navíc jsi přede mnou srozumitelným a prostým způsobem uvedl všechny nezbytné výklady, které jsem chtěl sám přednést. Nyní bych však rád rozvedl ty další výklady, s nimiž jsem předtím začal:

- 15) Nákaza je přenositelná již za několik vteřin, resp. ihned po nakažení, tedy nikoliv až tehdy, když se u nakaženého prokáže a začne být akutní. Nosit ochrannou roušku proti původcům nemoci má smysl jen tehdy, když je to logické, tedy ve shromážděních lidí a v blízkém či úzkém kruhu nakažených, spíše než každodenně na ulicích a v budovách. Běžně dostupné roušky jsou bez ochranných brýlí neúčinné, avšak i s nimi přinášejí užitek jen tehdy, jsou-li dostatečně silné a těsné, aby bránily výdechům svého nositele a šíření jeho exhalačních kapének a aby tento ani nemohl přijmout a vdechnout kapénky zvenčí, resp. jiných osob. Obyčejné obličejové roušky/masky nepřinášejí v tomto ohledu žádný prospěch, jelikož zpravidla nechrání před bakteriemi ani viry a hodí se za normálních okolností jen proti prachům, písku, pylům a tak dále. Účelné jsou pouze zvláštní filtrační roušky/masky a speciální zdravotnické masky. Ochranné roušky by tedy měly být účelně vyrobeny, a člověk by je měl nosit jen tehdy, když je to skutečně smysluplné – pokud člověk nosí roušku, aniž by to bylo nutné, tak je to nejen nesmyslné, ale i směšné a komediantské.
- 16) Inkubační doba koronavirové nákazy, resp. doba mezi nakažením/infekcí a akutním vypuknutím nemoci, představuje časové rozmezí mezi infekcí choroboplodnými zárodky a výskytem prvních příznaků. Inkubační doba této nákazy je zákeřná a nelze jednoduše konstatovat, že trvá 14 dní, jak mylně tvrdí neznalí lékaři či virologové atd. Z našich prvotních výzkumů, šetření a poznatků plyne, že inkubační doba může trvat, případ od případu, až jeden měsíc, ba i tři měsíce, ale i několik hodin či několik let, záleží totiž na povaze a stavu imunitního systému.
- 17) Z našich zjištění a poznatků také plyne, že koronavirus, jenž přechodně mění svoji genetickou strukturu, se chová v lidském organismu, v závislosti na jeho imunitním stavu, velmi agresivně až smrtelně, ale na druhou stranu i zdrženlivě: Člověk se tedy může uzdravit s tím, že virus nebude kompletně zničen, a že tedy může kdykoliv znovu propuknout. Naše poznatky odhalují, že jisté genetické varianty viru ani po uzdravě tělo neopouštějí, nýbrž v něm latentně přetrvávají, přičemž je nelze bezprostředně registrovat ani prokázat, jako tomu bývá i v případě různých jiných nemocí. U této zákeřné koronavirové nákazy se může i po letech či desetiletích nenadále stát, že člověk latentní, spící virus přenese – např. při intimním styku – na druhého člověka, avšak jelikož se tento známý virus přeměnil v novou genetickou variantu, vypadá reakce po infekci zcela odlišně, což je neobvyklý fenomén. Pozemští badatelé se svými lékařskými a virologickými přístroji a ostatní technikou však nejsou schopni tento fakt rozpoznat, přičemž z našich pohledů do budoucnosti plyne, že nezbytné vybavení nebudou pozemšťané schopni vyvinout a zkonstruovat ani během současného 3. tisíciletí. Pozemšťané se sice domnívají, že disponují velmi vyspělou technologií s vysoce vyspělými vlastnostmi, avšak vpravdě je nutno konstatovat, že celá jejich technologie všeho druhu představuje pouze první krůček z hluboké temnoty do slabého přísvitu dosud velmi vzdáleného světla.
- 18) Na závěr svých vývodů musím ještě zmínit následující: Z našich šetření a celosvětových průzkumů vyplynulo, že ve všech zemích existují jen zcela nedostatečné epidemické zákony, nebo v nich neexistují vůbec, přičemž v nich nevládne náležité pochopení toho, jak je nutno efektivně čelit, a tedy i předcházet epidemiím či pandemiím.

Billy To mi vysvětloval již tvůj otec, Sfath. Všechny tvé výklady a vývody budou ale různí takzvaní »odborníci« opět ignorovat, ať už mají akademický titul, či nikoliv, a budou je zpochybňovat též lékaři, biologové, chemici, imunologové a virologové atd., stejně jako i většinoví občané národů, kteří chtějí,

jako obvykle, všechno vědět nejlépe. Navíc vystupují i přemoudřelci všeho druhu – jako vždy, když se děje něco mimořádného –, a to v nejvyšších vládních kruzích i v nejnižších vrstvách prostého lidu, který tvoří většinu lidstva, a vyjevují své zdánlivé výklady, přičemž se chlubí a zveličují rádo by inteligentním tlacháním o banalitách, zdánlivých vědomostech a zcela pitomých absurditách. Obzvláště žalostně se projevují nejvyšší vládní činitelé, kteří se nesmírně napařují, avšak ve skutečnosti nechápou nic z toho, o čem nesmyslně hovoří, přičemž postrádají i prozíravost, a tudíž nedokážou nařídít, prosadit ani nechat realizovat logická opatření. Tak je tomu skutečně po celém světě, žel i zde ve Švýcarsku, přičemž ve Spolkovém sněmu vidím jen jedinou osobu, kterou nemusím označit za neschopnou a které můžu projevit své uznání, což jsem i učinil a obdržel jsem následně ručně psanou reakci.

Ptaah To vše je mi známo, a počínání osob, jež projevují své zdánlivé znalosti a veřejně se zveličují svými výklady pro média, noviny, časopisy, rádia, televize a při přednáškách atd., považuji toliko za trapné a směšné.

Billy Tak tomu jest. Ale teď mám něco jiného: Posledně jsi něco zmiňoval o studeném světle LED, které škodí očím, a může dokonce způsobit slepotu. Mohl bys o tom povědět něco bližšího?

Ptaah To samozřejmě mohu. Studené LED světlo poškozuje sítnici, zejména pronikavé, bílé zářící světlo, které vydávají kapesní svítidla, zářiče, auta, kola, osvětlení některých počítačů a hraček, chytré telefony, lampy, reklamní tabule či světlomety. LED svítidla sice šetří energii a jsou v běžném elektronickém sortimentu velmi rozšířená, avšak nejsou rozhodně tak neškodná, jak se obecně tvrdí. LED světlo vykazuje velký fototoxický potenciál, jenž vyvolává oxidativní procesy v oční sítnici, při nichž jsou poškozovány proteiny a tuky, což nakonec nenávratně ničí zrakové buňky. Typicky se objevuje např. makulopatie, resp. skupina onemocnění oční sítnice, jež často způsobují oslepnutí. K poškození sítnice je sice zapotřebí velké dávky modrého LED světla, avšak sítnice je jím přesto přetížena, což se projevuje zejména u dětí a mladistvých, jejichž oči dokážou modré světlo filtrovat jen velmi nedostatečně, resp. mnohem hůře než oči dospělých. Zvláště v noci jsou oči mnohem citlivější než za dne, a tudíž je jejich systém reflektující optické vjemy extrémně senzibilnější, a proto by se měl člověk v tuto dobu tím spíše vyvarovat zátěže způsobované modrým světlem. Taková zátěž představuje mimořádný problém, jelikož může způsobit poškození sítnicové tkáně, neboť LED světlo se používá především v noci, a tedy v době, kdy jsou oči přizpůsobené temnotě, kdy jsou mnohonásobně citlivější na světlo, a kdy tedy na něj mnohem silněji reagují. Oči začínají bolet hlavně v noci, když do nich proniká nějaké silné světlo, např. ze světlometů, jelikož jejich sítnice propouštějí více světla než za dne. V tom tedy tkví další riziko LED světla. Pokud se tedy člověk intenzivněji vystavuje modrému LED světlu, tak toto světlo silně zasahuje a poškozuje jeho oči, neboť ty nejsou této zvláštní zátěži přizpůsobeny. Toto riziko neplatí jen pro děti a mladistvé, jejichž rohovky a čočky zvláště propouštějí soustředěné světelné paprsky, nýbrž i pro dospělé, a tudíž mají v tomto ohledu problém všichni pozemšťané – u dospělých se však věci mají jinak: Jejich oční čočky a rohovky sice nepropouštějí tolik světla, avšak v jejich sítnicích a bezprostředně pod nimi se nalézají pigmentům podobné lipofusciny, jež dodatečně uvolňují volné radikály a mohou podněcovat oxidativní procesy. Pronikavé modré a ostré LED světlo je tedy v zásadě škodlivé jak pro mladší, tak pro starší lidi. Vliv modrého LED světla na vnitřní hodiny člověka potlačuje denní a noční hormonální rytmus, to jest vyplavování melatoninu, což je hormon důležitý pro buněčnou regeneraci. Koncentrace tohoto hormonu v krvi stoupá v noci, za normálních okolností, na desetinásobek, avšak pod vlivem modrého LED světla se tato koncentrace silně snižuje, resp. hladina tohoto hormonu se zvyšuje méně, následkem čehož se člověk slaběji uvádí do spánkového módu. Tak se poškozuje oční sítnice a zhoršuje se kvalita spánku, což narušuje i látkovou výměnu a vzbuzuje náchylnost k nemocem

srdečního oběhu. Mimoto napadá modré LED světlo oční buňky nejen přímo, ale i nepřímo, což silně snižuje jejich schopnost regenerace.

Billy Pokud je ti to vhod, pak bych se chtěl ještě jednou vrátit ke koronaviru, a sice ve věci ochranných roušek, ke kterým jsi řekl, že jsou užitečné jen tehdy, když se k nim nosí i ochranné brýle. K tomu by bylo jistě důležité uvést i poněkud přesnější vysvětlení, jak jsi mi to vše vyložil v soukromém rozhovoru. Takže si myslím, že bys mohl říct i něco osvětového ve věci ochranných obličejových roušek, jejich vlastností, užití a uplatnění atd., což bude jistě poučnější než banální a nedostatečné tlachání těch pozemšťanů, kteří se zveličují chvástavými a hloupými průpovídkami, ve skutečnosti ale ničemu z toho nerozumí; přesto jim ale většina národa věří, namísto toho, aby naslouchala skutečným odborníkům a následovala jejich pokyny. Bylo by také jistě dobré, abys krátce něco vysvětlil o nejdůležitějších rozdílech mezi různými záhadnými původci chorob a epidemií, což mohou být mikroorganismy, nechutné viry a další protivní původci různých obtíží. Bylo by rovněž důležité, abys ve věci různých bakterií a virů vysvětlil něco o jejich způsobu života, životních funkcích, rozmnožování, působení, chování a dalších důležitých záležitostech. Dále by bylo také dobré osvětlit, jaký způsobem lze původce nemoci léčit, resp. potírat. Ovšem prosím tě, pokud tak budeš chtít učinit, učiň to pro nás laiky srozumitelným způsobem.

Ptaah Máš zřejmě pravdu, že bychom měli ještě jednou probrat nějaké nezbytnosti na témata již řečená. Chci na jednu stranu zopakovat to, co jsem už vysvětlil, a na stranu druhou mohu vysvětlit i něco dalšího a rovněž i něco rozvést ve věci tvé otázky o rozdílech mezi původci onemocnění. Vysvětlování přesných rozdílů mezi původci nemocí by nás zavedlo příliš daleko, takže na to nechci odpovídat; chci říct jen to, že existuje mnoho různých zárodků, resp. mikroorganismů, které poškozují zdraví a mezi něž patří bakterie, viry, parazité, houby, protisté, řasy, améby (česky i měňavky – pozn. překl.), priony či viroidy a virusoidy. Tyto mikroorganismy vyvolávají škodlivé poruchy, a sice obzvláště proto, že:

1. způsobují vysokou teplotu, která může končit smrtí proto, že vyvolá prudké imunitní reakce;
2. poškozují tkáň tím, že se živí tělesnými buňkami;
3. vylučují aktivní látky škodící tělu;
4. při odumírání uvolňují látky pro tělo škodlivé.

Bakterie škodí organismu, který napadly, tím, že vylučují jedovaté látky (*pozn. toxiny*), přičemž živoucí bakterie vylučují exotoxiny, většinou proteiny, které ...

Billy Promiň, exotoxiny jsou ty jedy, které způsobují např. černý kašel a cholera, že? Tak jsem se to jako chlapec přinejmenším naučil od našeho obvodního lékaře Dr. Strebela, když moji dva bratři Karl a Gottlieb a má sestra Berta dostali černý kašel. Když jsem se musel nechat očkovat v Turecku proti choleře, tak mi bylo řečeno, že tato nemoc je způsobována exotoxiny, což platí i pro tetanus, proti kterému jsem musel být v průběhu let očkovan několikrát.

Ptaah To je správně, ovšem tyto jedovaté látky způsobují i spálu a záškrť atd. Dále je zapotřebí uvést i endotoxiny, které se uvolňují po zániku částí buněčných stěn bakterií a které vyvolávají např. salmonelózu nebo tyfus atd. Nebezpečí, které původci chorob pro člověka představují, je veliké, přičemž existují různé rizikové skupiny, ale toto vysvětlování by nás zavedlo rovněž příliš daleko. Ohledně původců nemocí je tu rozdíl mezi bakteriemi a viry – společné mají jen to, že mohou vyvolat nemoc, ale v mnoha oblastech se zcela liší, a to jak ohledně rozmnožování, tak i ohledně látkové výměny. Viry nejsou živočichové, jak je chápeme, nýbrž představují infekční nebuněčné organické struktury. Viry existují všude ve všech Univerzech v počtu, který je nám známý a který činí přibližně 2,7 milionu různých druhů, a všeobecně mají schopnost replikace a evoluce, přičemž mnohé slouží sobě

navzájem jako hostitelé. Viry nejsou soběstační živočichové, nýbrž ryze svébytné a nezávislé struktury, které ovšem v pradávných dobách představovaly původní elementy vedoucí k počátku a vzniku veškerého života, přičemž bezpočet z nich se skrze svou evoluci přeměnil v prapůvodní životní formy. Z nich se v průběhu dlouhých věků vyvíjely první nízké formy života, které vyrůstaly v důsledku svých evolutivních schopností do podoby stále vyšších forem života. Mezi ně patřily i rozmanité druhy bakterií, které představovaly skutečné živočichy, a potřebovaly tedy jiné základní prvky než viry, z jejichž proměn se vyvinuly, neboť potřebovaly např. kyslík, síru a další chemické látky nebo světlo atd. Také velikost virů a bakterií je nesmírně rozdílná, neboť bakterie mohou vykazovat průměr přibližně 0,6 až 1 mikrometru, zatímco viry jsou přibližně 100krát menší. Viry vykazují jednoduchou strukturu a sestávají prakticky jen z dědičné výbavy, která je uložena ve schránce z proteinů. Baktérie mají oproti tomu buněčnou stěnu a nezbytné buněčné orgány, chybí jim ovšem buněčné jádro. Jejich dědičná výbava je uložena v tekuté základní buněčné substanci, a bakterie jsou tedy vybaveny vším, aby se mohly samostatně rozmnožovat. Mohou se tedy rozmnožovat samostatně dělením buněk, takže k tomu nepotřebují žádného hostitele, na rozdíl právě od virů, které ho potřebují k rozmnožování vždy. Pokud se tedy viry dostanou do těla člověka – nebo savců atd. – a pokud v něm proniknou do nějaké hostitelské buňky, tak ji zmanipulují, předají jí svou dědičnou výbavu a nesmírně rychle se množí, takže na základě své vpašované dědičné výbavy podněcují produkci neustále nových virů. Nové viry pak své hostitelské buňky opouští, ničí je a napadají a manipulují další buňky. Viry nemají žádnou látkovou výměnu, ale podíváme-li se důkladně na bakterie, tak ty jsou zformovány zcela jinak, neboť představují – jako ostatně všichni živočichové – formy života a organizované jednotky, které jsou schopny evoluce, které vykazují látkovou výměnu, jakož i dráždivost, a které jsou navíc schopny reprodukce a dokáží růst, což viry nedokážou. Co se týká bakterií a virů, jež ztělesňují původce nemocí, tak ty způsobují a šíří nemoci různými způsoby. Bakterie se vkradou do organismu, aby se pak za příznivých podmínek rozmnožily, načež při své látkové výměně vylučují jedovaté produkty, které poškozují imunitní systém, které ale neničí buňky – nicméně poškozují organismus, čímž vznikají nemoci a choroby. Oproti tomu viry napadají buňky proto, aby se rozmnožily, načež je ničí a likvidují, což ovšem činí i tělesný imunitní systém, jsou-li buňky viry napadeny. Proti různým původcům nemocí, jako jsou právě bakterie a viry, je samozřejmě nezbytné nasadit různé látky, resp. medikamenty, které je potírají, a které musí být navíc specificky zaměřené na různé druhy virů, jejich stavbu, rozmnožování a působení. Proti bakteriím je třeba nasadit zpravidla zvláštní likvidační látky, jakými jsou antibiotika, která napadají buněčné struktury, resp. buněčné stěny bakteriálních původců nemocí, kteří následně odumřou. Tyto buněčné stěny mají jinou stavbu než buňky lidské, které tedy vlivem medikamentu neutrpí žádnou škodu. Co se týká virů, tak proti nim sice existují léky, ale je jich skutečně jen několik málo. Zpravidla nelze při virovém onemocnění vir potříti a zničit, nýbrž lze jen potírat a zmírnit symptomy, které se objevují a působí škody v podobě dotěrných a dle okolností nebezpečných vedlejších poruch. Zvládat a odstraňovat lze jen tyto symptomy, zatímco virové onemocnění zuří dál a nelze jej odstranit. Z toho důvodu jistá virová onemocnění končí často smrtelně – jako je tomu speciálně při epidemiích a pandemiích –, pokud tedy tělesný imunitní systém není dostatečně energeticky silný na to, aby se s virem vypořádal a zvítězil nad ním. Užitečné může být ovšem očkování – na rozdíl od bakterií –, a to za předpokladu, že je k dispozici vhodná očkovací látka. Je-li tomu tak, lze vytvářet preventivní ochranu proti řadě virových infekcí. Očkování, které zabraňuje množení virů, může zamezit infekci, avšak uplatňuje se skutečně jen proti několika málo virům. Co se týká velkého množství virů, jichž jsou až miliony, např. virů nachlazení, tak proti nim je účinné právě jen očkování, neboť normálně se s onemocněním musí vypořádat imunitní systém a celý lidský organismus sám. Pokud to není možné, pak se nabízejí prakticky jen dvě možnosti: Smrt, anebo doživotní churavění. Co se nyní týče ochranných roušek, tak je třeba říct, že existují různé druhy, které však pozemšťané různě označují a také chybně používají.

- 1) Ochranné roušky chránící proti infekcím, které způsobují různí původci nemocí, jsou chybně označovány jako ústní masky, které mají chránit před průnikem a šířením zárodků, resp. původců nemoci – o ústní masky se tedy nejedná. Ústní masky, které se nosí jen na ústech, odpovídají jednoduchým, tenkým, jednovrstvým látkovým maskám, které chrání člověka pouze v tom smyslu, že zabraňují tomu, aby různé látky zvenčí pronikly do jeho úst a z nich naopak i ven, jako např. hleny, sliny a části stravy. Tento druh masky je tedy nevhodný k ochraně proti infekci různými původci nemocí.
- 2) Pracovní ochranné roušky jsou zcela nevhodné k ochraně proti infekci různými původci nemocí a chrání pouze proti určitým látkám, které vznikají v důsledku pracovní činnosti, přičemž tyto roušky slouží jen a pouze proti vniknutí těchto určitých látek do úst, a tím do dýchacího orgánu.
- 3) Látkové masky/roušky, které si lidé často za různými účely podomácku, vlastnoručně zhotovují a které např. brání vniknutí prachu atd. do dýchacího orgánu nebo do úst, jsou proti infekcím různými původci nemocí zcela nevhodné, což platí i pro běžné šátky, šátky na krk a šály atd. Věci tohoto druhu slouží pouze k uklidnění myšlenek a pocitů, přičemž nošení těchto masek/roušek dává lidem falešný pocit jistoty.
- 4) Ochranné masky proti plynu – jakož i skutečné plynové masky – mohou, dle svých vlastností, zabránit infekci různými původci nemocí, což však nemusí platit vždy.
- 5) Také ochranné masky/roušky proti částicím hmoty, které účinně brání prachu, písku, popelu a jiným jemným látkám v tom, aby vnikaly do úst a do dýchacích orgánů, jsou absolutně nevhodné proti infekcím různými původci nemocí, neboť proti bakteriím, virům, mikrobům a jiným původcům jsou tyto roušky/masky zcela neúčinné.
- 6) Ochranné masky/roušky proti infekci různými původci nemocí jsou produkty, které jsou zhotoveny specifickým způsobem a mají náležitý těsnící a filtrační účinek, díky čemuž zabraňují infekci.
- 7) Lékařské roušky/masky jsou produkty, které jsou jediné efektivně účinné proti nakažení virem, bakteriemi i jinými původci, jichž je větší počet. Právě lékařské roušky/masky jsou opatřeny speciálními filtry a dle druhu a produktu i dezinfekčními látkami, což nabízí velkou bezpečnost a zabraňuje infekci.
- 8) Nošení kvalitních ochranných roušek/masek dává smysl jen tehdy, když jsou také smysluplně používány, což se však neděje, pokud je lidé nosí, aniž by to bylo nutné, např. při každodenním pohybu na prázdných či skoro prázdných ulicích a v budovách, jež jsou lidmi málo využívány; lidé by však ochranné roušky/masky měli nosit tam, kde je to potřeba, jako při lékařském ošetření všeho druhu, při nevyhnutelných činnostech ve společnosti spolupracovníků, při rozhovorech v těsném kruhu osob, v malých skupinách lidí a ve velkých shromážděních nebo v těsné blízkosti lidí, kteří jsou nakaženi chorobou či nákazou, ať už se jedná o podmínky v místnostech či podmínky venkovní.
- 9) Ochranné brýle různého druhu a použití, které kolem dokola přiléhají ke kůži, jsou bezpodmínečně potřeba, když hrozí nebezpečí zranění očí, nebo mimořádné riziko infekce bakteriemi či virem, protože vlhké oči jsou obzvláště zranitelné vůči virovým původcům. V podstatě jsou tedy dobré a správné obličejové roušky/masky zcela neúčinné, když jsou nasazeny bez vhodných ochranných brýlí, a právě tak neúčinné jsou také populární, jednoduché nebo doma vyrobené, masky/roušky, neboť jen společně s vhodnými brýlemi přinášejí nějaký užitek. To však jen tehdy, když jsou dostatečně silné a těsné a když jsou použity

na to, na co jsou určeny, a když dokážou blokovat vlastní silné výdechy, a tím i šíření expiračních kapiček, ale i příjem a vdechnutí těchto vydechovaných kapiček z vnějšku, resp. od jiných osob.

- 10) Ochranné roušky/masky jsou účinné jen tehdy, když správně přiléhají k obličeji kolem dokola a když dokonale zakrývají jak ústa, tak také dýchací orgán.
- 11) Hrozí-li nebezpečí infekce původci nemoci, tak je třeba dbát přísně na to, resp. řídit se tím, aby mezi mluvícími lidmi při normálně vedené komunikaci byl dodržen bezpečný odstup 1,5 – 2 metrů, což platí jen v místnostech a místech, jež jsou chráněny proti větru. Při větru je však třeba, v závislosti na jeho síle, dodržovat delší rozestupy, protože vítr může původce nemoci přenášet na delší vzdálenosti. Je-li vedena komunikace s osobami, které mají kašel nebo vykašlávají hleny, kýchají či prskají sliny, potom je třeba dodržet bezpečnostní odstup 3 metrů nebo i delší.

Ohledně koronaviru je ještě nutno podotknout a vysvětlit, že jsme jej mezitím v mnoha ohledech důkladně prozkoumali, díky čemuž jsme získali cenné poznatky. Z našich výzkumů a poznatků plyne, že se jedná o zárodek, jenž ve své nové podobě vykazuje jisté zvláštní vlastnosti. Tento zákeřný virus, jenž byl vytvořen v tajných laboratořích, představuje zárodek, jenž nemůže být usmrcen, nýbrž jen ochromen a vyřazen z funkce, jelikož se nejedná o živého tvora, ale právě o virus. Tento vir je zvláště nebezpečný proto, že má schopnost prodělávat genetické mutace, které způsobují nové varianty chorobných příznaků, přičemž může postihovat nejen dospělé osoby, ale i děti a mladistvé a ostatní živočichy. Současně lze jen stěží vypátrat, o jaké onemocnění se jedná, jelikož se objevují příznaky, jež se podobají ostatním a již známým chorobám, a tudíž může být toto onemocnění chybně definováno, a tedy i chybně lékařsky léčeno. Kupříkladu děti (zejména ty mladší) postihuje jedna z různých mutací koronaviru, která způsobuje zejména záněty srdečního svalu a plic. Velká rizika infekce koronavirem – ať už se vir přenáší z člověka na člověka, nebo jinými způsoby – vyplývají, dle našich poznatků, z toho, že většina dnešních pozemšťanů podléhá obecné, neodpovědné lhostejnosti a nedbalosti, a to kvůli své zmatené bohovíře, resp. svým věrským bludům, v nichž žalostně vegetují a domnívají se, že celá koronavirová nákaza je Božím trestem nebo zkouškou, a pokud nikoliv, tak že Bůh všechno zařídí a smiluje se – dotýční se tedy domnívají, že Bůh právě je osobně ušetří trápení a že nákazou potrestá a zahubí jen viníky, načež všechny zhojbné události sám opět ukončí. Musím však ještě uvést další fakta: Již jsem zmiňoval, že koronavirová nákaza postihuje nejen lidi, nýbrž i ostatní živočichy, kteří přijdou do styku s nakaženými lidmi nebo s jejich výměšky, jako jsou výkaly, moč a splašky, s nimiž se infekční a stále ještě aktivní virus vypouští do okolí. Pokud přijdou divoká zvířata ve volné přírodě do styku s výměšky kontaminovanými koronavirem, mohou se nakazit, onemocnět a šířit nákazu. Tomuto riziku jsou však vystavena např. i domácí zvířata a jiní savci, jakož i nižší zvířena, různí brouci a ptáci atd., kteří někdy trpí – stejně jako lidé – plicními chorobami a jinými chorobnými příznaky plynoucími z různých napadených orgánů. Jelikož koronavirus prodělával a nadále prodělává různé genetické změny, může se přetvářet v nové genetické varianty, jež způsobují různé chorobné příznaky, které mohou lékaři chybně vyhodnotit a nesprávně léčit. Riziko infekce netkví jen v tom, že se virus přenáší z člověka na člověka, nýbrž i v tom, že se virus může usadit na četných místech a přečkat na nich delší dobu, dříve než se ochromí a ztratí svoji působnost, a proto se může člověk stykem s těmito místy nakazit a následně i zemřít. V těchto ohledech i v ohledech jiných je tento virus zvláště nebezpečný, jelikož kromě plic napadá i ostatní orgány a způsobuje životu nebezpečná onemocnění. Obzvláště bývají napadeny orgány, jako jsou játra, srdce, koronární cévy, ledviny, mozek a slinivka břišní, avšak rovněž i krevní cévy a srdeční chlopně, které bývají postiženy zvláště často. Orgány, jež přijímají infekční virus a skrze něž virus následně proniká do různých vnitřností, jsou v zásadě ústa a oči, resp. dýchací ústrojí. Nebezpečné a za jistých okolností i smrtelné onemocnění koronavirem probíhá často tak, že se objeví naprosto odlišné funkční poruchy orgánů, aniž by byly napadeny plíce,

neboť virus v těchto případech postihuje právě jiné orgány. Kvůli takovému virovému útoku člověk zákonitě rozvíjí myšlenkovou a pociťovací hnutí, jež vzápětí negativně ovlivňují jeho psychiku, následkem čehož klesá na mysli a oslabuje tím svůj tělesný stav, což viru tím spíše dává příležitost k tomu, aby se šířil a působil, načež může bez zábran vyvíjet mocný účinek. Z našich poznatků dále plyne, že pozemské lékařské vědy nezohledňují v celém tomto procesu fakt, že vlivem infekce člověk upadá svými myšlenkami a pocity do negativního psychického stavu, kvůli němuž nepříznivě ovlivňuje celý svůj organismus, a tedy zákonitě i celý svůj imunitní systém, který se tomuto rozpoložení přizpůsobí a není schopen se útoku nebezpečného zárodku v náležitém rozsahu bránit. Z toho důvodu se může útočný virus, jenž narušuje lidské zdraví, stále šířit a způsobovat v buňkách a tkáních strukturální změny. Z našich pozorování a poznatků vyplývá, že právě tento nanejvýš důležitý faktor nebyl dosud v pozemských lékařských vědách rozpoznán ani zohledněn, a tudíž pacienti nejsou dodatečně ošetřováni vhodnými prostředky odborné péče a nejsou jim poskytovány patřičné rady. Virus napadá a infikuje hlavně centrální dýchací ústrojí, tedy obě plíce, jež slouží dýchání a jež představují párový orgán, který ze vzduchu přijímá a zpracovává kyslík a následně jako finální produkt vytváří oxid uhličitý, jenž je odváděn ven a vylučován. Plíce začínají již v trojúhelníkové plicní krajině, a sice na straně plic, která je přivrácena k mediastinu, což je kolmo probíhající tkáňový prostor dutiny hrudní. V tomto prostoru virus napadá plicní stopku, resp. plicní tepnu a plicní žíly, jakož i hlavní průdušky s jejich doprovodnými cévami a cévy lymfatické – tímto způsobem virus proniká do plic. Když to vyložím jednoduše: Virus napadá a infikuje stěnu průdušnice, načež infekce proniká do rozvětveného dutého orgánu, a tím do obou hlavních průdušek, a následně dále přes plicní tepny a žíly do prohlubně ke krevním cévám. Ohledně imunitního systému, jenž musí být také do jisté míry tematizován, mohu vysvětlit, že představuje v zásadě tělu vlastní obranný systém, jenž musí celé tělo chránit před nemocemi. Když to vyjádřím poněkud podrobněji, tak jeho funkce spočívá v tom, aby chránil veškerá bílkovinná tělíska, veškeré orgány, buňky, a tedy i celou tělesnou strukturu před cizorodými substancemi a původci nemocí, jakou jsou bakterie, viry, mikroorganismy či houby – imunitní systém má tedy zajišťovat zdraví celého organismu. Předpokladem pro jeho zdárné fungování je, aby dokázal rozlišovat mezi tělu vlastními a tělu cizími strukturami, a aby tedy své obranné reakce zaměřoval jen proti vnikavým virům, bakteriím či mikroorganismům, avšak nikoliv proti tělu vlastním faktorům. Úkol imunitního systému tedy spočívá v zajišťování obranného systému, jenž potírá cizí a zdraví organismu narušující bakterie, viry a mikroorganismy a jenž rozeznává, napadá a dle možností likviduje cizí, zhoubné původce nemoci vnikající zvenčí do organismu, jakož i chorobné tělu vlastní buňky. Lidský imunitní systém se tedy v běhu milióny let trvající evoluce vyvinul v obranný systém, jenž vyhledává a potírá cizí, do lidského těla vnikající a zdraví ohrožující bakterie, viry, houby a mikroorganismy, jakož i v organismu samém vznikající chorobné buňky. Mimoto se však tento obranný systém člení na 2 hlavní systémy: Tím prvním je od základu vrozený, nespecifický imunitní systém, který v první řadě a v zásadě potírá bakteriální infekce. Tím druhým je pak imunitní systém, jež člověk získává v průběhu času a jenž bojuje proti specifickým, zcela konkrétním původcům nemocí. S pomocí tohoto specifického imunitního systému je tělo schopno potírat zapouzdřené bakterie a viry, které v rámci své evoluce či mutace rychle mění své povrchové struktury. Tyto specifické a nespecifické obranné mechanismy imunitního systému jsou vzájemně úzce provázány, avšak je nutno zohlednit fakt, že tato obranná kompenzace imunitního systému může fungovat jen tehdy, když jsou mu dodávány nezbytné prostředky, jimiž se může posilovat. Tyto prostředky člověk za běžných a normálních okolností přijímá ve stravě, která zpravidla obsahuje všechny látky, jež posilují imunitní systém a k nimž se řadí vitaminy, stopové prvky a proteiny atd.; pro zrakové schopnosti, pleť, vlasy, sliznice, zuby a dásně je podstatný zejména vitamin A, zatímco vitamin C je důležitý především na posílení obranyschopnosti organismu a k hojení ran. Vitamin D je pak důležitý pro zdravý růst kostí a zubů, a navíc slouží jako prevence před vznikem zánětlivých ložisek. Významný

je i vitamin E, který patří vedle vitaminů A a C k nejdůležitějším antioxidantům. Tento vitamin chrání buňky před oxidačním stresem, při němž získávají převahu volné radikály, jež mohou působit značné škody. Vitamin K má klíčový význam pro srážlivost krve, jakož i pro zdravé kosti. Tento vitamin se nalézá zejména v rostlinných potravinách, jako jsou kadeřavá kapusta a špenát, zatímco biotin, resp. vitamin H aktivuje enzymatické reakce, jež hrají klíčovou roli při látkové výměně a jež jsou podstatné i pro tvorbu glukózy, budování a odbourávání mastných kyselin a odbourávání některých aminokyselin. Rovněž významný je i vitamin B5, tedy kyselina pantothenová, která sehraává bezmála v celém metabolismu velice podstatnou úlohu a je podstatná i pro silné nehty. Tolik tedy ve zkratce k těmto aspektům; při podrobnějším výčtu by bylo nutné uvést ještě různé jiné faktory a látky atd. Ohledně koronavirové nákazy a jejích účinků na organismus je dále nutno rozvést následující činitele: Tento virus způsobuje onemocnění plicních cévních stěn a z nich plynoucí záněty, jež brání okysličování krve, takže v organismu zákonitě vzniká nedostatek kyslíku, který ohrožuje lidský život a často vede ke smrti. Tento nebezpečný jev vyžaduje krev ředící léčbu, která může za jistých okolností celé riziko snížit, nebo dokonce zcela zamezit. Příklad tohoto postupu můžeš spatřovat u sebe samého: Když se tvá srdeční chlopeň vlivem sedimentace zúžila, rozpoznal jsi na základě své vlastní úvahy vzniklou situaci a začal jsi užívat prostředek na ředění krve, což zmírnilo tvůj problém, avšak nevyřešilo jej zcela. Tento problém mohl být zčásti vyřešen až tehdy, když tě Eva poslala na univerzitní kliniku, kde ti implantovali novou srdeční chlopeň. Třebaže ti následně k trvalému užívání předepsali plazmaexpandér, resp. lék na ředění krve, začala tvá srdeční chlopeň natrvalo správně fungovat až tehdy, když jsi z vlastní iniciativy sáhl ještě k dalšímu, podobnému léku, jež od té doby denně užíváš. Již jen takovýto lék na ředění krve by mohl v určitém množství v tom či onom případě pomoci proti nedostatečnému okysličování způsobenému koronavirovou nákazou, jak prokázaly naše testy – alespoň ve stadiu prvotních pokusů – na speciálně dle lidského vzoru vyrobených organicko-farmaceutických aparaturách¹. Z dalších pokusů, testů a průzkumů na těchto aparaturách vyplynuly ohledně koronavirové nákazy naprosto jasné, fakticky nepochybné výsledky, jež se člení na následujících pět nepopíratelných faktorů:

- 1) Třebaže se člověk v tom či onom případě z koronavirové nákazy uzdraví, nevytváří si proti ní bezpodmínečně imunitu, jelikož se uzdraví pouze zdánlivě, avšak tuto zdánlivost nedokážou lékaři rozpoznat, neboť by toho byli schopni pouze pomocí zvláštních aparatur. Tyto aparatury nemají pozemšťané k dispozici, neboť je vyvinou až ve vzdálené budoucnosti.
- 2) Ve zmíněném stadiu, resp. v trvale akutním klidovém stavu, přetrvává nákaza fakticky na úrovni ryzích impulzů, a tudíž se může pod vlivem určitých okolností opět aktivovat a probíhat dále. To ovšem neznačí, že by se nákaza reaktivovala, neboť se jedná o to, že probíhá, resp. působí dále ve smyslu faktické aktivní čilosti, což zprvu není viditelné ani rozeznatelné, avšak když nově propukne ze svého trvale akutního klidového stadia, tak ji lze náhle znovu doložit. Tak je tomu proto, že se člověk neuzdraví fakticky, nýbrž pouze zdánlivě, takže v něm nákaza bez přímého původce nemoci dále přetrvává na úrovni pouhých impulzů.
- 3) Při našich pokusech, průzkumech a testech na organicko-farmaceutických aparaturách, vyrobených podle lidského vzoru, dále vyplynulo, že v určitých případech, v nichž bylo lékařsky doložitelné, že se člověk z koronavirové nákazy uzdravil, si v sobě tento člověk nevytvořil úplnou imunitu, nýbrž jen latentní obranyschopnost, a tudíž se mohl zcela nevyhnutelně znovu nakazit.
- 4) Z našich pokusů, testů a průzkumů na zmíněných aparaturách vyplynul i tento další fenomén: Těla, vytvořená podle lidského vzoru a opatřená všemi životně důležitými orgány, jež jsme

1 **Organicko-farmaceutické aparatury**, tedy androidi obsahující orgány podle lidského vzoru, bez Tvořivého ducha; pozn. překl.

infikovali koronavirem, neprojevovala žádné prokazatelné chorobné příznaky, avšak přesto produkovala protilátky, jež jasně svědčily o tom, že proběhla a že existuje infekce, aniž by tato byla prokazatelná.

- 5) Člověk, jenž se z lékařského hlediska prokazatelně uzdravil z koronavirové nákazy, si může vytvořit proti tomuto viru imunitu, která však může existovat jen po omezenou dobu a nemusí působit trvale, jako je tomu i po jiných virových onemocněních a chorobách. Z toho důvodu je možné, že člověk, který se uzdravil z koronavirové nákazy a který je z lékařského hlediska proti této chorobě prokazatelně imunní, se může za jistých okolností a po jisté době touto chorobou znovu nakazit a opět jí onemocnět.

Jelikož mé výpovědi vyvoláš, sepišeš a zveřejníš, musím nyní předeslat, že mé informace v žádném případě nenahrazují profesionální rady či způsoby léčby vzdělaných pozemských odborníků, kteří působí na Zemi a s nimiž je nutno věci konzultovat, jelikož se vyznají v pozemské medicíně a nemocech pozemšťanů, zatímco já sám mám v tomto ohledu jen částečné znalosti. Ze své strany musím tedy vysvětlit následující: Pokud bych uváděl nějaké léky a rady atd., tak je lidé nemají využívat nerozvážně, nemají si tvořit vlastní diagnózy, nemají užívat žádné léky bez lékařského předpisu a nesmějí se pouštět do neodborné léčby, resp. takovouto léčbu podstupovat.

Faktem je, že usmrtili nějaké léky chorobné zárodky v Petriho miskách, nečiní tak tímž způsobem v lidském organizmu, neboť léky – a tím i očkovací látky – působí tak, že fakticky a výhradně posilují imunitní systém a přizpůsobují jej dotyčným chorobným zárodkům, načež tento systém provede danou práci tím, že tyto zárodky, jako jsou bakterie, houby a mikroorganismy, usmrtí. Viry oproti tomu usmrtit nelze, jelikož svojí povahou nepředstavují živé tvory, ale pouze organické struktury, jež lze jen ochromit a jež mohou toliko chřadnout ve své aktivitě. Tento pochod probíhá i při aplikaci veškerých očkovacích látek proti virům: Očkovací látka zapůsobí na imunitní systém a vnukne mu informaci, podle níž začne postupovat proti viru, ochromí jej a inaktivuje jej do té míry, že vir ustane v činnosti a až zcela přestane působit.

Nyní je nutno něco zmínit o preventivních opatřeních, pokud jde o nošení adekvátních ochranných roušek – o tomto tématu budu muset leccos vysvětlit nejen dnes, ale patrně i v budoucnosti. Ochranná rouška je nepostradatelná všude tam, kde hrozí četná rizika, že člověk vdechne zdraví škodlivé mechanické či jiné hmotné částice nebo různé plyny a že se bude konfrontovat zejména i s bakteriemi, mikroorganismy, viry a chemickými vlivy atd.

V nemocnicích a pečovatelských domech atd. je nezbytné, aby zdravotnický personál nosil vhodné jednorázové ochranné roušky, aby chránil pacienty před možnými choroboplodnými zárodky. To je nyní zvláště podstatné, neboť se koronavirus šíří do Evropy. Ochranné roušky mají ve zdravotnických zařízeních a v pečovatelských domech atd. i mimo ně důležitý význam a plní podstatnou funkci, avšak lidé by je měli nosit jen tehdy, je-li to nezbytné.

Je-li nějaká osoba nakažena bakteriemi či viry, tak hrozí, že bude infikovat ostatní, a potom k ochraně bližních nestačí normální ochranná rouška ani zdravotnická rouška – v tomto případě jsou tedy nezbytné ochranné lékařské roušky/masky, jež jsou vybaveny náležitými filtračními systémy a jež musejí správně a úzce přiléhat k obličeji, aby do roušky/masky nevnikaly žádné zárodky, a aby ani tyto roušky/masky nepropouštěly do okolí aerosoly při nevyhnutelném kýchní či kašláni. Osoba, která kašle či kýchá, se má bezpodmínečně odvrátit od ostatních, a navíc si má zakrýt rukou či paží ústa a nos, přičemž musí též dodržovat účelný odstup od ostatních. Dotyčná osoba se má pokud možno vyvarovat tělesných kontaktů s okolními osobami. Osoby, které mají potíže s dýcháním, horečku, kašel či jiné chorobné příznaky, by se měly včas svěřit do péče lékařů. V každém případě a bez výjimky je nutno dbát na přísnou hygienu rukou a ruce si omývat, neboť nakažlivé infekční choroby se velmi

často přenášejí na ostatní po dotycích rukou. Pravidelné a důkladné mytí rukou vodou a mýdlem je tedy v každém případě naléhavě nutné, aby byli zneškodněni původci nemoci.

Dezinfekce rukou představuje sice velmi důležité opatření, které zabraňuje šíření původců nemoci přes ruce, avšak tuto dezinfekci by měl člověk provádět jen a pouze důkladným omytím s pomocí normálních mýdel, ale nikdy s pomocí chemických dezinfekčních prostředků.

Dezinfekční prostředky všeho druhu nepředstavují léčiva, a nesmějí se tedy v žádném případě požívat, vtírat do kůže ani vpichovat do těla, neboť tyto prostředky slouží pouze dezinfekci různých vnějších předmětů. Nový koronavirus by se měl každopádně zneškodňovat – je-li to vůbec možné – jen s pomocí odborně prověřených a schválených dezinfekčních prostředků.

1) Osoby, které onemocněly bakteriemi či viry, musejí v první řadě nosit náležitou ochrannou roušku/masku, aby snížily riziko, že přenesou chorobné zárodky na jiné lidi a na své okolí, přičemž musejí dbát i na další ochranná opatření, nezbytnou hygienu a určitá pravidla chování.

A) Nosit vhodnou ochrannou roušku by měly zejména nemocné osoby;

a) měly by tak činit především tehdy, když nemohou dodržet minimálně 2metrový odstup od ostatních lidí;

b) to platí i pro nemocné, kteří musejí nutně opustit svůj dům a jít k lékaři či do nemocnice;

c) nosit ochrannou roušku a dodržovat rozestupy by nutně měly i zdravé osoby, pokud musejí nevyhnutelně přijít do styku s lidmi, kteří jsou nakaženi bakteriemi či viry, a to nezávisle na tom, zda tito nemocní lidé sami nosí ochrannou roušku, či nikoliv.

B) Z našich poznatků plyne, že ochranné roušky, jimiž si lze zakrýt ústa a nos, tedy běžné, volně prodejné roušky, jež své nositele údajně chrání před původci nemoci, jsou zpravidla neúčinné a nabízené v duchu alibizmu, jak takovéto či jiné způsoby jednání nazýváš. Tyto roušky nemají faktický dezinfekční účinek proti virům, jelikož pouze brání šíření vydechovaného vzduchu a exhalačních kapének, pokud člověk hovoří. Tyto roušky nejsou schopny zabránit tomu, aby bakterie, výtrusy, mikroorganismy a viry vnikly, resp. pronikly do dýchacího ústrojí. Takové roušky se zpravidla skládají z jednoduchých či vícevrstevných materiálů, jako jsou papíry a prosté látky, a tudíž před původci nemoci brání neúčinně. Tyto výrobky pouze brání průniku hmotných částic do dýchacího ústrojí a vydechování vzduchu a exhalačních kapének.

C) Ochranné roušky by lidé neměli nosit nutně za všech okolností, nýbrž jen všude tam, kde je to nezbytné, jako při různých stycích s jinými osobami nebo v prostředcích veřejné dopravy atd. Ochranné roušky nelze doporučit zdravým osobám jako všeobecnou prevenci, nýbrž jen pacientům a lidem, kteří se možná nakazili či kteří se ocitají v blízkém či přímém styku s jinými osobami, aby virus dále nešířili. Zejména zdravotnický personál by měl při styku s podezřelými případy nosit roušku/masku, aby se chránil před kapénkovou infekcí.

D) Látkové roušky, které může člověk po aplikaci umýt a znovu použít, slouží pouze prevenci v tom smyslu, že brání dechových výparům a exhalačním kapénkám v tom, aby pronikaly do okolí. Takové roušky mohou být však fakticky škodlivé, jelikož skýtají živnou půdu pro chorobné zárodky, pokud o ně člověk důkladně nepečuje.

E) Pokud však člověk tyto roušky nosí a používá správně, může to být přesto užitečné a efektivní, jestliže s tím spojí i hygienické způsoby a jestliže se nebude často dotýkat svých úst a svého nosu či potenciálně infekčních předmětů a živých tvorů.

- 2) Vedle prvně jmenovaných ochranných roušek existují i takzvané jednoduché zdravotnické roušky, jež sestávají z kvalitativně dobrých materiálů a jejichž speciální měkké vnitřní textilie skýtají dobrý komfort, avšak přesto nechrání před bakteriemi, viry a mikroorganismy, jelikož pouze brání uvolňování exhalčních kapének a dechových výparů.
- 3) K ochraně před infekcí, již mohou způsobit dechové výpary a exhalační kapénky nemocných, jakož i k ochraně před bakteriemi, viry a mikroorganismy, se hodí pouze zvláštní, speciální filtrační roušky/masky, jež izolují jemné částice a jež představují filtrační polomasky či celoobličejové masky (*pozn. Billyho: jedná se o filtrační respirátory FFP3*). Tyto roušky/masky sestávají částečně či zcela z nevyměnitelného filtračního materiálu, jež redukuje či zcela izoluje infekční exhalační kapénky, resp. aerosoly a velmi účinně jim brání v tom, aby mohly být ze vzduchu vdechnuty. Tyto ochranné respirační roušky však nelze užívat po celý den, nýbrž jen 3–4 hodiny, nebo nanejvýš 5 hodin, načež je nutno je náležitě zlikvidovat a nahradit novými.
- 4) Fakticky dobré, kvalitní, zvláštní a speciální ochranné lékařské roušky, jež filtrují jemné částice, jsou velice vhodné k ochraně před bakteriemi, viry a mikroorganismy. Tyto polomasky či celoobličejové masky, jež filtrují částice, představují nejlepší možné ochranné respirátory (*pozn. Billyho: jedná se o filtrační respirátory FFP3*) s výměnným filtrem, avšak lze je užívat jen 3 až maximálně 5 hodin, načež je nutno filtr nahradit novým, avšak samotnou roušku/masku lze vyčistit a znovu použít.
- 5) Pokud se člověk z lékařského hlediska prokazatelně uzdraví z koronavirové nákazy, může si vytvořit proti tomuto viru imunitu, avšak ta může být pouze dočasná a nemusí být trvalá, jako tomu bývá i po uzdravení z jiných virových onemocnění a chorob. Z toho důvodu je možné, že člověk, jenž se uzdravil z koronavirové nákazy a jenž je vůči ní z lékařského hlediska prokazatelně imunní, začne trpět za jistých okolností poruchou plic, která mu po jisté době znovu způsobí zdravotní újmu.

Viry, bakterie a jiní původci nemoci mohou vstupovat do těla a orgánů jen tehdy, když imunitní systém postrádá dostatečné obranné síly, a když tedy není schopen potírat vnikavé chorobné zárodky. To pak znamená, že původce nemoci může kvůli slabé imunitě organismu bez zábran šířit své chorobné zárodky a způsobovat onemocnění. A pokud toto onemocnění vypukne, tak imunitní systém ztrácí schopnost tyto zárodky potírat. V tomto ohledu je ve hře tolik faktorů, že člověk potřebuje obšírně chápat a vědět, jak funguje jeho tělo, jeho orgány a imunitní systém, aby mohl čelit byť jen vznikající chorobě, přičemž zpravidla potřebuje odborné znalosti a je odkázán na pomoc lékaře či zdravotníka. Toto jsou, Eduarde, ta nejpodstatnější fakta, jež jsem musel vyložit.

To jsou ty hlavní hodnoty, které byly hodné zmínky a které jsem musel ohledně tvých otázek uvést. Existují sice i různé další a podstatné faktory hodné zmínky, avšak nejsem schopen je všechny uvést, jelikož by to vedlo příliš daleko.

Billy Děkuji ti za tvé vývody. Děkuju, to vše bylo velmi poučné a shoduje se to s tím, co jsem se naučil od tvého otce, Sfath, když jsme ve 40. letech ... ach co, o tom přece nemusím mluvit, jelikož to vše tak jako tak znáš z jeho letopisů. Teď mě však ještě zajímá, do jaké míry jsou správné údaje, které oznamují po celém světě úřady ohledně případů infekcí a úmrtí v souvislosti s koronavirovou nákazou. Tyto údaje přece zpravidla nesouhlasí, jelikož se na jednu stranu nevidaně lže, a uvádějí se tedy chybná čísla, a jelikož na stranu druhou stále existuje vysoký počet případů, které nejsou statisticky odhaleny a nikdy se neoznamují. To konstatoval již Sfath, když jsme na svých cestách časem pozorovali to či ono ohledně velkých či globálních nákaz. A když jsem již u tohoto tématu, tak bys mohl něco povědět i o velké pandemii španělské chřipky, která se masivně šířila v pozemském lidstvu a vyžádala si v minulém století skutečně milióny mrtvých. Existovaly také nákazy, které probíhaly

i v období antiky a stály milióny lidí život, zatímco některé jiné si vyžádaly jen nemnoho lidských životů, tím myslím před dobou Immanuela i po ní. Pokud si však myslíš, že by bylo nutné uvést ještě jiná a důležitější fakta, o nichž však, ať už z jakýchkoli důvodů, nesmíš hovořit, tak bych se chtěl sám ještě dotázat na některé věci, které považuji za podstatné, jestli dovolíš?

Ptaah Podstatné záležitosti, o nichž se zmiňuješ, nesmím uvádět proto, že mi není dovoleno sdělovat tento druh informací, jelikož po jejich oznámení by pronikly do pozemských vědních disciplín, protože naše rozhovory přece vyvoláváš a zveřejňuješ. Do těchto důležitých věcí tě samozřejmě na soukromé úrovni zasvětim, avšak budeš o nich muset pomlčet.

Billy Uváděl jsi, že ani po uzdravení není virus v těle člověka úplně zlikvidován, a že tedy může kdykoliv propuknout. Znamená to, že koronavirová nákaza má jinou povahu než jiné a dřívější nákazy, jež stály milióny lidí život?

Ptaah Tak tomu vsutku je a potvrdí se to již za dva měsíce, jelikož tento koronavirus – jenž se teprve nyní začíná plošně a celosvětově rozmáhat – vykazuje kvůli své proměnlivosti jiné vlastnosti, jež pozemští virologové dosud neznají. Skutečnost, že u uzdravených jedinců začne být nákaza opět aktivní a že se u nich budou objevovat nové infekce, a tedy nová onemocnění, bude ve svém prvopočátku vyplývat ze zvláštních okolností, přičemž tyto události se budou nejprve odehrávat v Číně. Tyto události nakonec již nebude možné utajovat, a vejdou tedy zákonitě ve známost, stejně jako fakt, že se velmi nepatrné exhalační kapénky šíří již jen mluvením a vydechováním, že se kvůli nim infikuje velmi mnoho lidí, a že se budou nově moci nakažovat i zdánlivě uzdravení lidé, což se bude fakticky odehrávat již za dva měsíce. Ke skutečnosti, že se již za dva měsíce budou opětovně infikovat uzdravení lidé, budou přispívat různé faktory, přičemž uzdravení z koronavirové nákazy nebude možno označit za faktické, stejně jako ani vzniklou tělesnou imunitu. Tak je tomu proto, že v jistých případech zárodky choroby neprokazatelně přetrvávají v organizmu na úrovni impulzů, které mohou nenadále spustit další aktivitu, načež se celá nákaza znovu stane akutní – to však nepředstavuje reaktivaci, nýbrž neuzdravené, resp. nevyléčené, a neregistrovatelné, průběžné aktivní stadium nákazy, probíhající na úrovni impulzů, což je pochop, jež pozemští lékaři a virologové atd. vůbec neznají. To je jeden aspekt věci, a ten druhý spočívá v tom, že se budou nově infikovat zdánlivě uzdravení jedinci po styku s těmi, kteří se budou neodpovědně a nesmyslně vracet z ciziny do své vlasti a kteří budou virus dále přenášet, aniž by to zprvu bylo možno zjistit, jelikož tento zlovlně stvořený a zákeřný virus vykazuje právě vlastnosti, jaké pozemští virologové neznají, avšak tento fakt nebude vypátrán. V tomto ohledu bude WHO (Světová zdravotnická organizace) i nadále selhávat, a tudíž ani tentokrát nevydá včasné varování, a její představitelé budou opět vést velkohubé řeči až tehdy, když se všechno odehraje a když se budou nově objevovat virové infekce vinou těch, kteří zodpovídají za zdraví národů.

Billy Chápu-li správně, tak máš na mysli, že WHO vedou i nadále břídilové, kteří nejsou dostatečně prozíraví na to, aby pochopili, co se bude odehrávat, a aby vydali varovné informace a doporučili další bezpečnostní opatření. To je smysl tvých slov? A co je mi ještě nápadné: V poslední době používáš často pojem »velkohubost«, má to nějaký určitý důvod?

Ptaah To, co uvádíš, je správné. Důvod, proč hovořím o velkohubosti, tkví v tom, že všichni, které takto označuji, vsutku absurdně hovoří o četných nesmyslech a přitom mají velkou hubu a zveličují se, třebaže celé jejich žvanění je hloupé, banální a bezcenné. Nesčetní státní činitelé, úředníci, lékaři, vědci z oborů imunologie, epidemiologie a lékařství, jakož i žurnalisté a členové různých organizací se chvástavě a právě velkohubě vypínají jako experti, třebaže mají svoji troufalou hloupost vepsanou do tváře, jak často říkáš. To, že používám úderné slovo »velkohubost«, jsem se naučil od tebe

a domnívám se, že přesně vystihuje skutečná fakta, pokud jde o tyto »experty«, kteří nesmyslně tlachají o věcech, jež jsou de facto směšné a jež připomínají banální dětské žvatláni.

Billy Aha, dobrá, pak je i tato věc vyjasněna. Dále mě však zajímá následující: Jak hodnotíš dnešní zákony a vyhlášky, které se vydávají v takzvaných civilizovaných státech a které regulují chování obyvatelstva v případě nález, epidemií a pandemií? Přinejmenším naše takzvané civilizované země – k nimž se řadí zejména všechny evropské státy, které se snaží přizpůsobit moderním trendům a které se při tvorbě svých nových zákonů a vyhlášek atd. dopouštějí více omylů než poctivých zdarů – se pokládají za pokrokové, svobodné a sociální, avšak to je podle mého mínění jen sebeklam. Hrozím se, když se zamyslím nad tím, jaké normy byly vydány ve vztahu k takzvané »soukromé sféře« a k »základním právům«, která budou nyní při nadcházející nákaze a koronavirové pandemii silně zdůrazňována a na něž se bude zcela nepatřičným způsobem brát ohled, jak jsi nedávno prohlásil. Již jen tyto normy spojené se soukromou sférou a základními právy – jež vytvořili občané populací a jimi zvolení nezpůsobí arcivolové z vládních kruhů atd. – brání tomu, aby mohla být nekompromisně prosazena přísná a nezbytná opatření k potlačení šíření nákazy a aby mohla být tato nákaza během krátké doby utlumena a zamezena. Domnívám se, že tyto problémy se budou vyskytovat v nadcházejících měsících a budou stát mnohé pozemšťany život, tedy kvůli neschopnosti a neodpovědnosti většinových členů vlád, činitelů WHO a jiných přemoudřelců a tvrdohlavců, jakož i kvůli tomu, že velké části té které populace se budou domáhat své »soukromé sféry« a svých »základních práv«, čímž budou zabraňovat tomu, aby byly podniknuty bezpodmínečně nezbytné kroky a aby byla nákaza rychle učiněna přítrž. Z toho důvodu bude nákaza v nejbližší době na celé světě zhoubně zuřit a vyžádá si výrazně více než 100 000 obětí, jak jsi jednoznačně vysvětlil. Státy však také postrádají jasné a jednoznačné epidemické zákony, jež by musely nařizovat, že v případě epidemií a pandemií přestávají platit normy ve vztahu k takzvané »soukromé sféře« a k »základním právům«, aby mohla být ze zákona neomezeně prováděna všechna opatření na potlačení nákazy. To by ovšem předpokládalo, že na všech vládních postech a v institucích zajišťujících veřejné zdraví a bezpečnost národů budou působit pouze osoby, které jsou skutečně schopny vykonávat svoji funkci, čemuž tak dnes žel není, jelikož většina dotyčných činitelů je naprosto neschopná a není s to dostát svým úkolům a povinnostem.

Ptaah Tak tomu v příštích měsících skutečně a nevyhnutelně bude, a tudíž se již v polovině dubna vyšplhá počet mrtvých na výrazně více než 100 000, a to kvůli chybnému počínání a absurdní chvástavosti většinových státních představitelů a osob, jež zodpovídají za blaho pozemského lidstva, jakož i kvůli neschopným jedincům, již si hrají na »experty«, kvůli přemoudřelcům a kvůli samotným občanům populací.

Billy Ano, to jsi zmiňoval již 2. ledna při našem soukromém rozhovoru; tak tomu bude, neboť tvé výpovědi se neopíraly o pouhé propočty a domněnky, ale vesměs se zakládaly na pohledu do budoucnosti, který učinil váš přístrojový android, jenž má plně funkční mozek a je schopen sám myslet a samostatně se rozhodovat a ...

Ptaah To souhlasí, avšak mezitím se stalo, že se tento přístroj »pobláznil«, abych použil slovo, které často používáš, stejně jako tehdy ti dva androidi, kteří se v říjnu 1980 sami eliminovali. Smím-li si dovolit použít příměr, tak bych řekl, že náš předpovědní přístroj se mate na mysli stejně jako současný zcela nezpůsobivý, ztřeštěný, zmatený a nevypočitatelný prezident Spojených států amerických, Trump.

Billy Ach, to jsi teď řekl dobře. Všechna čest, to bych od tebe nikdy nečekal.

Ptaah I ve svém věku jsem schopen se ještě učit.

Billy To je zcela očividné a slyšitelné, ale teď bych měl ještě jeden dotaz: Jak to, že se navzdory pravdivému stavu věci propaguje ruční dezinfekce, kterou mají lidé provádět dezinfekčními prostředky, čímž škodí své pokožce i svému zdraví, přičemž lékaři a virologové atd. tento nesmyslný postup přesto doporučují? Bylo by patrně důležité hovořit také o tom, co ohledně dezinfekce povídal Sfath, čímž myslím případy, kdy je dezinfekce opravdu nezbytná. O tomto tématu jsem před lety napsal jeden článek – tehdy jsem byl v Indii, asi v roce 1963 – a dal jsem ho jedné starší dámě, Švýcarce, která pocházela z Welschlandu a která se velmi zajímala o to, co jsem jí vykládal, tedy právě o to, co jsem se v tomto ohledu naučil od Sfath. Tato stará dáma, již bylo přes 70 let, byla ve spojení s nějakými lidmi v Německu, kteří se o tuto věc rovněž zajímali, a proto jim celé toto pojednání zaslala. Později mi referovala o tom, že můj článek vzbudil v Německu v různých skupinách velký ohlas a že na základě údajů v něm uvedených byly podniknuty snahy přijít celé věci na kloub.

Sfath mě poučoval o tom, že chemické dezinfekční prostředky – které se tehdy již ojediněle vyráběly – škodí pleti, a tudíž by lidé neměli používat žádnou ruční či tělesnou dezinfekci; jednak tato dezinfekce usmrcuje nezbytné kožní bakterie a jednak napadá, vysušuje a právě poškozuje pleť, jak jsem již podotkl. Také vy, Asket, Semjase, Quetzal i ty sám, jste vícekrát hovořili o tom, že dezinfekční prostředky jsou v každém ohledu krajně škodlivé, pokud je lidé používají zbytečně, čímž jste mysleli zejména ruční dezinfekci. Tento typ dezinfekce propagují dnes kvůli koronavirové nákaze vskutku pitomě a nerozumně dokonce i lékaři, virologové, chemici a imunologové atd., načež pozemšťané dospívají k chybnému závěru, že mají používat chemické dezinfekční prostředky, což je však od základu chybné. Tak je tomu proto, že tyto prostředky přinášejí za určitých okolností více škody než užítu. Vykládali jste, že takové chemické prostředky oslabují imunitní systém a zvyšují jeho náchylnost k choroboplodným zárodkům. Sfath v zásadě uváděl – a uváděli jste to stále i vy všichni –, že by měli lidé za účelem dezinfekce používat pouze přírodní prostředky, pokud nějaké zvláštní okolnosti či situace nevyžadují vysoce koncentrovanou chemickou dezinfekci, jako např. při ošetřování ran a při operacích. V každodenním životě by občané populací neměli používat žádné chemické dezinfekční prostředky, ale měli by je přenechat pouze lékařským odborníkům, jakou jsou doktoři, chirurgové, lékařští asistenti a zdravotníci, resp. ošetřující personál. Všichni ostatní by měli při dezinfekci rukou užívat pouze zcela přírodní prostředky, jakou jsou přírodní oleje, účelná mýdla či jednoduše voda. Lid by měl chemické dezinfekční prostředky používat v zásadě jen při čištění zboží, záchodů, místností, oděvů, okolního prostředí a ran, avšak nikdy k dezinfekci rukou a těla.

Rád bych některé věci zopakoval následujícím způsobem: Čistota rukou, ruční a tělesná hygiena, jakož i čistota domácnosti, nějaké místnosti či bytu se všeobecně nemůže uvádět do souvislosti s chemickou dezinfekcí, neboť taková hygiena ji nevyžaduje; chemickou dezinfekci však nutně potřebuje zdravotnický personál, jakož i operující a praktičtí lékaři atd. Lidé by se tedy měli vyhýbat chemickým dezinfekčním a čisticím prostředkům obsahujícím jedovaté účinné látky. Pokud lidé ve své domácnosti používají tyto prostředky, podněcují tím vznik rezistentních choroboplodných zárodků, které je následně postihují a proti nimž již neúčinkují žádné léky, přičemž se již nedají zahubit dezinfekčními prostředky.

Mikroorganismy, jako jsou bakterie, viry a houby, se nalézají všude a působí jak negativně, tak pozitivně, a tudíž nejsou v každém případě škodlivé. Faktem dokonce je, že je na ně člověk odkázán a že na jejich činnosti závisí jeho život. Tvoří na jeho kůži ochrannou vrstvičku, pomáhají ve střevech při trávení a bez bakterií by ani neexistovalo mnoho poživatin, mezi něž patří např. víno, pivo, jogurt, sýr a salám, a neexistovaly by bez nich ani jiné potraviny, a dokonce ani jisté důležité léky.

V lidském těle vegetuje asi 100 biliónů bakterií, což je mnohonásobně více, než kolik má tělo buněk. Z toho důvodu má pro člověka nepostradatelný význam, aby jeho okolí, jeho tělo, a tedy i jeho ruce nikdy nebyly zcela prosté bakterií, což platí i pro jeho imunitní systém, jenž potřebuje bakterie k tomu,

aby se s nimi vyrovnával a aby se díky nim mohl budovat a posilovat. Tyto záležitosti si ještě vybavuji na základě výkladů Sfath, avšak nevím, jaké jsou dotyčné souvislosti mezi bakteriemi a imunitním systémem, a proto bys mi je měl ještě vysvětlit, prosím. Velmi dobře ale vím to, že chemické dezinfekční prostředky přinášejí více zdravotních škod než užitku. Ve všech těchto ohledech bych se tě rád zeptal, zda k tomu nechceš něco podstatného dovysvětlit?

Ptaah Tvému přání mohu vyhovět, avšak musím zmínit, že své výklady budu formulovat poněkud obšírně, a navíc budu muset jisté významné skutečnosti častokrát opakovat, jelikož jen díky stálému opakování utkvějí zmíněná fakta v paměti lidí, kteří je pak budou moci využít, budou-li je za určitých okolností potřebovat. Jelikož se domnívám, že celý náš rozhovor, jež vedeme v souvislosti s koronavirovou nákazou, zpřístupníš veřejnosti, bude opakování některých významných faktů o to podstatnější. Nyní je nejprve nutno zmínit, že takzvané úřední údaje, jež popisují počty infikovaných a mrtvých v souvislosti s koronavirovou nákazou, jsou asi desetkrát až jedenáctkrát nižší oproti reálnému stavu, jelikož úřady většiny států světa zastírají pravdu – tak tomu bude zejména v příštích měsících, jak jsme o tom spolu diskutovali již 30. listopadu minulého roku a 2. a 6. ledna tohoto roku. Již v současné době volí oficiální místa částečně zastírací taktiku a šíří záměrně chybné údaje, což se bude dít v nadcházejících měsících ještě častěji, kvůli čemuž budou národy ukolébávány ve falešný pocit bezpečnosti. Bude se také popírat fakt, že koronavirová nákaza představuje lidské dílo, které se tajně provádí v rámci zločinných výzkumů, jejichž cílem je výroba nové biologické zbraně a při nichž nastala nehoda v laboratoři a nakazily se dvě osoby, které nákazu, předtím než zemřely, vynesly do okolního světa, načež se začala šířit. Účel celého tohoto podniku znáš již od 40. let a měl bys o něm i nadále mlčet, avšak budeš-li tázán, tak smíš vysvětlit, že celá věc vyplývá z machinací, jež provádí v tajné laboratoři jedno soukromé uskupení kvůli výrobě biologické zbraně, přičemž na tomto šíleném projektu pracuje dnes ještě 23 osob, které však ve Wu-chanu ukončily svoji činnost a pokračují v ní na jiném místě. Je také nutno podotknout, že čínská vláda o těchto tajných soukromých intrikách dotyčných pomatenců nic neví, a není do celé věci nijak zapojena. Nerozumné, nesoudné a hloupé skutky, jež budou nyní provádět státní představitelé a populace ve všech zemích, budou mít za následek, že během příštích měsíců vystoupají počty nakažených koronavirem k prvním miliónům, a velmi vysoké budou také počty zemřelých. Tak tomu bude proto, že většinová veřejnost, resp. státní činitelé ve všech zemích budou zcela postrádat prozíravost, budou neschopni vykonávat svůj úřad a budou též neschopni vnímat svoji odpovědnost. Budou tedy i neschopni ustanovit a prosadit nezbytná opatření k tomu, aby koronavirovou pandemií – která se začala rozmáhat již v prosinci minulého roku – zpomalili a nechali odeznít, a proto se tato nákaza stane pro mnoho tisíc pozemšťanů osudnou a zahubí je. Ani čínští vládní činitelé neučinili v prosinci ve Wu-chanu kvůli své neodpovědnosti to, co by bylo bývalo nutné, a tudíž ani oni nejsou schopni vykonávat svůj úřad – a podobná neschopnost se prokáže zejména i v USA vinou velkohubého, nezpůsobilého, potřeštěného a zmateného prezidenta Trumpa, jenž kvůli své mocenské aroganci, zmatenosti a tupované hrubé hlouposti zapříčiní koronavirovou katastrofu. Stejným způsobem bude však jednat i hloupý a opovážlivý brazilský prezident Bolsonaro, jenž je autokratický a posedlý mocí, avšak mnoho smrtelných obětí bude způsobovat i neodpovědnost, hloupost a neschopnost státních představitelů v Evropě i na celém světě. K tomu, že se bude koronavirová nákaza stále rozšiřovat a že stále porostou počty mrtvých, budou žet notně přispívat i mnozí nepoučitelní a omezení pozemšťané ve všech státech a ze všech vrstev lidu. Budou tak činit proto, že nebudou dodržovat bezpečnostní opatření, která nařídí úřady a vlády a která budou tak jako tak velmi nedostatečná. Koronavirová pandemie bude v příštích měsících hlavním tématem ve všech médiích, televizních relacích, rádiích, časopisech, novinách a na diskuzních pódíích atd. celého světa. Při těchto příležitostech se budou všemožní naivní lékaři, doktoři, virologové, imunologové, většinová státní představitelé, nesčetní žurnalisté a pověřenci v otázkách epidemií a bezpečnosti atd. velkohubě vypínat jako odborníci a dávat k dobru nesmyslné

teorie, rady, domněnky a návody atd. O slovo se budou také velkohubě hlásit organizační činitelé WHO, avšak až tehdy, když bude pandemie zuřit a žádat si mnoho obětí, přičemž tito činitelé dosud zcela selhávali, pokud šlo o rozeznání nákazy a o vydání nutného varování před hrozící pandemií pro všechny státy světa. Je tedy faktem, že i v této organizaci sedí prostomyslní a nezpůsobilí jedinci, kteří nejsou schopni vykonávat svůj úřad, stejně jako toho nejsou schopni většinoví státní představitelé. Ti všichni žijí neodpovědně na útraty daňových poplatníků a popřávají si nespravedlivě vysoké mzdy, zcela postrádají nezbytnou prozíravost a jsou i neschopní správně chápat a vyhodnocovat vznikající krizové situace, činit zdárná rozhodnutí a prosazovat a nechat realizovat nevyhnutelná, správná nařízení. Většinoví státní činitelé – kteří jsou již dnes v pravém slova smyslu neodpovědní a budou jimi i v nadcházejících dobách – se budou pomocí lží a šaleb sami chránit, avšak neprosadí, co by bylo nutné k tomu, aby ochránili i své národy, a tato skutečnost si vyžádá mnoho mrtvých. Pokud celá tato nákazová a pandemická situace, která teprve nyní nabírá plné obrátky, nebude zmírněna a nakonec ukončena nějakými určitými okolnostmi, tak si ve finálním důsledku vyžádá až 500 miliónů, resp. půl miliardy mrtvých, což lze vypočítat srovnáním s dřívějšími velkými epidemiemi a pandemiemi, resp. poměřením tehdejších a dnešních počtů pozemského lidstva (dnes žije na celé Zemi přes 9 miliard lidí). Počet 500 miliónů mrtvých by byl možný – pokud by celou situaci neukončila nějaká konkrétní okolnost – již jen na základě srovnání dnešního počtu přelidněného lidstva (více než 9 miliard lidí) s počtem světové populace v době španělské chřipky (1,9 miliardy lidí), která si podle našich velmi přesných záznamů vyžádala mezi lety 1918 až 1920 ve třech vlnách 53 miliónů, 416 tisíc a 12 mrtvých. A tento hrozící faktor, tedy že zemře půl miliardy lidí, by bylo nutno připsat k tíži zejména většinovým státním představitelům celého světa, kteří jsou neodpovědní, nezpůsobilí, vinní a velkohubí – a bude nutno jim dát za vinu i velmi mnoho případů úmrtí v souvislosti s koronavirem, které budou nastávat v následujících měsících. Na druhém místě je nutno zmínit i samotné národy, které v rozporu s rozumem a zdravým úsudkem nedodržíjí nutná bezpečnostní opatření, v čemž budou pokračovat i v nadcházejících měsících, a tudíž i vinou samých národů neodvratně poroste křivka úmrtnosti. Opatření, jež budou státní činitelé v příštích týdnech nařizovat a nechat provádět, budou sama o sobě již nedostatečná a neodpovědná a nebudou vypadat tak, jak by fakticky musela, a tudíž se bude pandemie po celém světě bez zábran rozmáhat. Většina státních činitelů nebude chápat, co tato koronavirová pandemie – která se začala šířit již před třemi měsíci, v prosinci 2019 – skutečně znamená, a nebude to jasné ani četným lékařům, virologům a imunologům, jelikož vycházejí ze zcela chybných předpokladů, a to již od prosince 2019, kdy virus vypukl a vešel ve známost. Tyto poměry vládnu i dnes a budou vládnout i v příštích měsících, a dotyční tedy vedou nerozvážné, neodborné a hloupé řeči, prezentují chybné způsoby chování a šíří hloupá a chybná ponaučení ohledně ruční dezinfekce a nošení ochranných roušek atd., což může způsobovat více škody než užítku. To ovšem ani mnohým odborníkům není známo, a tudíž obyvatelstvu absurdně doporučují zdraví škodlivé věci, jako tak činí a v následující době budou činit i lékárny, drogerie, prodejní střediska a různí výrobci ve vztahu k chemickým dezinfekčním produktům. To, co bylo nutno říci k ochranným rouškám a ostatním ochranným opatřením, jsem již vyložil, avšak ke tvé otázce ohledně ruční dezinfekce je vskutku důležité vysvětlit ještě následující: Aplikace chemických dezinfekčních prostředků na ruce a tělo, kromě lékařských účelů, je v každém případě zdraví škodlivá. Je tedy nutno zopakovat následující: Chemické dezinfekční prostředky vskutku značně škodí lidskému zdraví, ať už se aplikují na ruce, nebo na tělo. Tak je tomu proto, že v dezinfekčních prostředcích, ať určených k aplikaci na pokožku, tělo či ruce, jsou obsaženy zdraví škodlivé látky, přičemž jednou z nejhorších je takzvaný triclosan, který poškozují jaterní buňky a způsobuje jaterní fibrózu. Dezinfekce chemickými látkami je zdraví škodlivá, a navíc přináší jen krátkodobý účinek, jelikož její působnost rychle odeznívá – dále pronikají v ní obsažené jedy přes póry do kůže a působí škodlivě na organismus, což může vyvolávat v určitých případech organické neduhy. Chemické

dezinfekční prostředky mimoto radikálně usmrcují bakterie, jež jsou pro zdraví a život pleti velmi důležité, následkem čehož je člověk tím náchylnější k původcům nemoci, jako právě k jiným a nebezpečným bakteriím a virům. Dlouhodobé zatěžování organismu dezinfekčními jedy, jako právě zmíněným triclosanem, nezpůsobuje jen jaterní fibrózu, nýbrž i jiné zánětlivé změny na játrech. Tyto dezinfekční prostředky způsobují navíc i řadu jiných organických neduhů a chorob až po rakovinu jater a různé jiné druhy rakoviny, což celá pozemská lékařská věda dodnes ještě neví, stejně jako neví mnohé jiné věci. A nezná ani fakt, který bych rád ještě mimochodem zmínil: Také mnohé kosmetické přípravky tvoří příčinu lecjakých organických neduhů, chorob a různých druhů rakoviny, a mezi tyto přípravky patří již takzvané »neškodné« pleťové prostředky různého druhu, jež ovšem obsahují chemické látky, a dále též rtěnky, barvy na vlasy a rozličné jiné kosmetické prostředky. Chemické dezinfekční prostředky představují a budou představovat v každém případě zdravotní riziko pro celý organismus člověka, pokud je člověk užívá k dezinfekci rukou a těla. Takoveto chemické prostředky – vyjma těch, které neobsahují žádnou chemii – by měl člověk používat jen za dodržení nutných opatření, chránících jeho zdraví, tedy výhradně k dezinfekci předmětů, jako jsou kliky, záchody, vany, podlahy, okna, místnosti, stěny a v nezbytných případech i oděvy atd., avšak neměl by je nikdy využívat k dezinfekci pokožky a těla. Lidský organismus špatně snáší i různé zubní pasty a šampony atd., neboť i tyto produkty často obsahují jedovaté chemické látky, jež působí rakovinotvorně a i jiným způsobem často škodí organismu a vyvolávají neduhy a choroby. Z toho důvodu naléhavě radím, aby se lidé zřekli všech chemických dezinfekčních a kosmetických prostředků, jež jsou široce rozšířeny a k dostání v obchodech, neboť jedovatiny v nich obsažené vskutku závažně poškozují zdraví. Ve velmi mnoha všedních výrobcích jsou obsaženy nebezpečné antimikrobiální účinné látky na chemické bázi, a to nejen v zubních pastách, šamponech a pleťových krémech, nýbrž i v deodorantech, ústních vodách, tekutých mýdlech a velkou měrou i v kosmetických přípravcích, jejichž jedy zejména způsobují různé druhy rakoviny. Chemické jedovatiny jsou však obsaženy i v antimikrobiálních textiliích, jakož i v umělohmotném kuchyňském náčiní, jako např. v umělohmotných prkénkách na krájení, z nichž se při krájení uvolňují nepatrná množství jedovatých částic, jež se mísí s potravinami a jež člověk následně požije. Tyto umělohmotné částice pak zatěžují lidský organismus a způsobují v něm neduhy a choroby, přičemž si člověk v závislosti na energii a síle vlastního imunitního systému a koncentraci chemických jedovatin v daných produktech vytváří náchylnost k nebezpečným bakteriím a virům. Bezpočet všudypřítomných výrobků, ať vyrobených průmyslově, či ručně, obsahuje nebezpečné, zdraví škodlivé chemické jedovatiny, které přecházejí do krve a kontaminují i mateřské mléko matek, a tudíž již kojenci (zejména v průmyslových státech, ale rovněž i ve státech chudých) přijímají jedy a je poškozován jejich organismus, a tedy také imunitní systém, a proto si od samého počátku svého života pěstují náchylnost k negativním bakteriím a virům. Útočné viry, bakterie a jiní původci nemoci mohou vstupovat do organismu člověka jen tehdy, když je jeho imunitní systém není schopen potírat. Tak je tomu tehdy, je-li obranný systém člověka ochromen, oslaben či zcela vyřazen z funkce. To značí, že příčinou vznikajících neduhů, nákaz či možného onemocnění de facto není samotný zárodek, resp. původce nemoci, nýbrž spíše neschopnost imunitního systému se proti útoku bakterií či virů bránit a odstranit je. Pakliže člověk trpí slabým imunitním systémem, tak jej musí znovu účelně posílit, čehož je schopen pouze tak, že bude přijímat vhodnou stravu a patřičné separátní, dodatečné látky – tyto látky, resp. doplňky stravy lékařští »odborníci« často chybně ztracují jako »neužitečné« a »nadbytečné«, třebaže minerály, stopové prvky a vitaminy jsou zvláště nezbytné a zcela nepostradatelné stavební prvky, jež zajišťují dobré fungování imunitního systému a jež také představují »pohonné látky« pro svaly, nervy a mozek. V zásadě existuje asi 50 živin, jež musí člověk přijímat ve stravě, aby si zachoval skutečně zdraví. Nejdůležitější zdroje energie jsou v tomto směru uhlohydráty, jež se vyskytují ve škrobu a cukru. Zvláštní a nepostradatelní dodavatelé energie jsou také tuky, jež nejen »vystýlají« tělo a vnitřní orgány, nýbrž i tvoří materiál pro elastické obaly buněk.

Bílkoviny přijímané ve stravě jsou látky, které celý organismus potřebuje k tomu, aby pro sebe budoval a zachovával vše nezbytné, jako např. svaly, kůži, vlasy, hormony a zejména také imunitní buňky. Člověk tedy musí požívat vitaminy a minerály, a to nikoliv v nepatrných množstvích, jak se chybně, neznale či na základě klamných představ domnívají lékaři a různí jiní »odborníci«, jakož i údajní »výživoví poradci« atd. Všechny druhy vitaminů, mnohé minerální látky a stopové prvky jsou esenciální, a tudíž naprosto nezbytné k životu. Pokud člověk svému organismu tyto látky nedodává, byť je nezbytně potřebuje k zachově svého života, tak jeho imunitní systém trpí újmu, slábne a pozbývá energie a síly k odrážení choroboplodných zárodků, resp. bakterií a virů, které napadají organismus. Není podstatné, zda člověk tyto různorodé nezbytné látky dodává svému tělu v pevné či tekuté stravě nebo pomocí takzvaných separátních doplňků stravy, neboť důležité je pouze to, aby jeho tělo mohlo všechny tyto nezbytné látky přijmout, neboť je, až na nemnohé výjimky, nedokáže samo vyprodukovat. Mezi přirozenými potravinami je nutno si zejména všimnout těch, které jsou schopny potírat a hubit bacily, resp. bakterie a které působí jako přirozená antibiotika, posilují imunitní systém a dokážou za určitých okolností také odrážet útoky virů; k těmto potravinám se řadí:

javorový sirup
bobule
potraviny bohaté na železo
koření
zázvor
med
česnek
zelí/kapusta
bylinky
kurkuma
ořechy
houby
semínka
lékořice
potraviny bohaté na vitamin C
cibule atd.

Tyto přírodní produkty jsou zvláště podstatné pro dobré a kvalitní fungování imunitního systému, vedle všech ostatních rozličných látek, které člověk potřebuje k tomu, aby mohl žít a existovat. Kromě toho je nutno uvést sekundární rostlinné látky, jež se oficiálně neřadí mezi živiny, avšak představují substance, které mají mnohé zdraví prospěšné účinky. Pohlédneme-li na nějaký zárodek, který má určitou sílu, resp. na nějakého původce nemoci, bakterie či viry, tak musíme chápat, že tyto činitele nelze ovlivnit, neboť toho je schopen pouze dobrý, zdravý, silný a energický imunitní systém. Veškeré léky, jež potlačují nějaký neduh či nějakou chorobu a jež po této stránce působí či »léčí«, jsou prostředky, které potlačují účinky bakterií, virů a jiných zárodků. Tyto léky tedy nenapadají přímo původce nemoci, ale ve skutečnosti pouze zmírňují organické obtíže jimi způsobované, přičemž také posilují imunitní systém a podporují jej v tom, aby zvyšoval svoji energii a sílu. Díky tomu se nově zesilují obranné imunitní síly, které začnou znovu účinně odrážet a potírat choroboplodné zárodky, a to až do stadia uzdravení i v době následné. Faktem tedy je, že je-li imunitní systém oslaben, tak je to způsobeno nedostatkem živin a všech nezbytných látek všeho druhu, načež se již není schopen bránit chorobným zárodkům vnikajícím do organismu. Slabost obranného tělesného systému může mít však i různé jiné příčiny, mezi něž patří kupř. tyto:

závislost na alkoholu
 amalgám, resp. rtuť v zubech
 strach z virů a bakterií
 nedostatek pohybu
 chronické nemoci a neduhy
 střevní obtíže
 drogová závislost
 chybné stravování
 jedovatiny v organizmu/těle
 nedostatek slunečního záření
 nedostatek vitálních látek
 trvalé zatěžování nervů
 nervozita
 psychické zátěže všeho druhu
 přepracování
 nedostatek spánku
 stres atd.

Zásobovat organismus účinnými vitálními látkami je životně důležité a člověk je může veskrze přijímat i v podobě takzvaných doplňků stravy (*pozn. Billyho: ohledně těchto výrobků je však nutno být obezřetný, neboť se s nimi nekale obchoduje a zločinci a podvodné firmy uvádějí na trh nekvalitní produkty za předražené ceny, a tyto falešné produkty nepřinášejí žádný užitek, jelikož obsahují často jen hroznový cukr, ba dokonce různé nebezpečné látky; vyhledávání osvědčených produktů obsahujících vitální látky může být tedy náročné*). Pokud člověk zanedbá byť jen některá pravidla ohledně příjmu vitálních látek, může jeho imunitní systém přijít k újmě a otevřít bakteriím, virům a jiným chorobným zárodkům cestu do organizmu. Proto je nezbytné dbát na správnou stravu, která posiluje imunitní systém. Faktem je, že lidé žijící ve vesnických oblastech, a tedy méně v městských tlačenících, mají mnohem silnější imunitní systém než lidé z měst. Měšťané se zpravidla snaží o to, aby se v co největší míře chránili před reproduktivními zárodky, a tudíž konzumují i více průmyslově zpracované stravy než lidé vesničtí, kteří o tyto věci dbají méně a kteří požívají více čerstvou stravu. Z toho důvodu se konfrontují s nesčíslnými bakteriemi či viry mnohem více než lidé z měst, což ovšem posiluje jejich imunitní systém, jelikož chodí na čerstvý vzduch, pracují na zahradách, procházejí se v lese či na loukách atd. a přijímají vydatnější a na vitální látky bohatší stravu. Odpočívají a zotavují se také ve volné přírodě, a nemusejí tedy sportovat ve městech a jejich spádových oblastech, jež jsou zamořeny jedovatými plyny a výpary atd. Na venkově, ve volné přírodě, je vzduch zpravidla negativně ionizován, a tedy svěžší a zdravější než vzduch městský a velkoměstský, který proudí až do bytů a v němž převládají kladné ionty, a tudíž se obtížně dýchá, zatěžuje organismus a je nezdravý. Dříve než se budu věnovat tvým otázkám, musím ještě zmínit, že lidé, kteří trpí nějakými zdravotními komplikacemi, neduhy a chorobami atd., nesmějí dospívat k závěru, že všechny jejich zdravotní problémy mohou vyřešit pouze vitální látky, neboť tak tomu naprosto není – v případě nutnosti by tedy rozhodně měli zvážit návštěvu lékaře. Za určitých okolností musí člověk navštívit lékaře i přesto, že požívá skutečně přirozenou stravu a přijímá čisté vitální látky všeho druhu i potravinové doplňky. To si musí každý člověk uvědomovat a jednat podle toho přinejmenším tehdy, když u něj propukne akutní choroba. Nyní chci však zaujmout stanovisko ke tvým otázkám a vysvětlit ještě některé záležitosti: Ohledně dezinfekce rukou a těla je nutno říci, že jsme zjistili následující: Jistí lékaři, zdravotníci, virologové, imunologové a »odborníci« na epidemie atd. doporučují občanům populaci, aby si dezinfikovali ruce chemickými prostředky, avšak to je vysloveně chybná, neodpovědná

a ze zdravotního hlediska riziková rada a výzva. Takováto pobízivá doporučení představují falešnou radu, kvůli níž lidé škodí svému zdraví, neboť jednak trvá účinek antibakteriálních dezinfekčních prostředků pouze krátce a jednak jsou na rukách odstraněné bakterie a viry již za několik málo minut nahrazeny novými. Tak je tomu v každém normálním prostředí, v každé domácnosti a všude jinde, kde takováto dezinfekce není nutná. Oprávněně lze takováto dezinfekční opatření uplatňovat vesměs jen v místnostech, jež je nutno přísně dezinfikovat, a také na místech, jako jsou kliniky a lékařské praxe atd. Chemická ruční dezinfekce je vhodná a nezbytná pouze v lékařských prostorách, tedy při chirurgických a zubních zákrocích, při ošetřování ran, při porodech, léčbě infekčních nákaz a tak podobně. Jisté chemické dezinfekce lze oprávněně používat při čištění infekčních místností, resp. jejich stěn a podlah atd., a to v závislosti na tom, jaké konkrétní viry a bakterie je nutno potříit. Lidé by se však takovýmito chemickým prostředkům měli v každém případě vyhýbat a měli by využívat k dezinfekci pouze vysoce koncentrované destiláty z přírodních surovin. Viry nejsou živočichové, nýbrž jen organické struktury, a tudíž je nelze usmrtit; u virů je nutno registrovat, jak dlouho dokážou přetrvávat, resp. existovat, to jest jak dlouho jsou schopny přetrvat mimo hostitele, dříve než se ochromí a zaniknou, resp. dříve než přestanou být reaktivní a rozpustí se. Totéž platí i pro bakterie, které však mohou odumřít, jelikož představují živé tvory; při potírání bakterií a virů chemickými dezinfekčními prostředky atd. je tedy nutno zohlednit, jak dlouho dokážou existovat. Různé zárodky, bakterie a viry přetrvávají ve skutečnosti různě dlouhou dobu, přičemž pro mnoho bakterií a virů jsou velmi příznivé teploty kolem 5 stupňů Celsia, i nižší, jakož i vysoká vlhkost vzduchu. Doba, do jaké zárodky jako bakterie skutečně přežívají a do jaké viry přetrvávají, závisí na různých dalších faktorech: Bakterie kupř. potřebují jistou živnou půdu, jako jsou sliny či hleny atd., přičemž doba přežívání zárodků závisí i na jejich vlastní povrchové struktuře, jakož i na místech a površích, na nichž se usadily. Totéž platí i pro viry, jež nejsou chráněny svým pouzdem a jež coby neživé organické struktury potřebují jiné podmínky než bakterie. Podmínky, jež jsou pro původce nemoci vhodné či nevhodné, se velmi liší: Například chřipkový virus přetrvává jen krátkou dobu, průměrně 2 dny, a je zvláště citlivý na okolní vlivy. Tento virus, jak jsem již vysvětlil, není chráněn svým pouzdem – na rozdíl např. od norovirů a rotavirů, jež jsou celkově opouzdřeny a mohou existovat až sedm dní – , neboť nemá faktickou kapsidu, a tudíž je velmi náchylný k okolním vlivům, avšak může se dobře přenášet přes lidskou kůži. Čím delší je doba přežívání choroboplodných zárodků – kdy ne všechny zárodky, jež ulpívají na různých plochách, jsou choroboplodné –, tím vyšší je riziko, že se jimi člověk nakazí; člověk se ovšem nenakazí automaticky, ale jen tehdy, když se dotkne plochy, na níž zárodky ulpívají, přičemž se může jednat o plochy různých předmětů, rukou, tělesných a intimních krajin atd. Zda se po těchto dotycích skutečně vyvine nějaká choroba, to závisí na různých faktorech: Prvním a nejpodstatnějším z nich je aktuální stav imunitního systému a jeho obranyschopnosti, a dále záleží též na množství choroboplodných zárodků atd. Bakterie a všemožné zárodky se usazují a ulpívají na neživých plochách, např. na zábradlích, madlech, v záchodech, na předmětech, jichž se lidé často dotýkají, a samozřejmě též na rukách, a tudíž se přirozeně mohou přenášet, přijdou-li s těmito plochami lidé do styku. Za nevýhodných podmínek vytvářejí různé bakterie i takzvané spory, v nichž vegetují ve stadiu kómatu, z něž se následně probouzejí k životu a ožívují, pokud se pro ně zlepšily a výhodně proměnily okolní podmínky – stadium spory může trvat několik týdnů, měsíců, ale i několik let a tisíciletí, a dokonce i statisíce či milióny let. Tímto způsobem mohly vzplanout a znovu propuknout např. nákazové epidemie a pandemie, které zuřily před lety, desetiletími, staletími, tisíciletími, či dokonce před statisíci či mnoha milióny lety. Tito bakteriální potomci se mohou ve své nové životní fázi přeměňovat a produkovat nové genetické varianty, stejně jako viry, jež mají podobné schopnosti, pokud jde o možnost existenčně přetrvat, avšak to pozemským vědcům, kteří se těmito faktory zabývají, není známo, stejně jako jim není známo mnoho jiných věcí. Vědí však, že existuje individuální mikrobiom, který představuje celek životně důležitých mikroorganismů, jež si pozemšťané

v rámci zcela normálních pochodů neustále vzájemně vyměňují, přičemž tyto mikroorganismy nejsou choroboplodné, a dokonce trénují imunitní systém. Přesto se může samozřejmě stát, že se mezi těmito mikroorganismy objeví patogenní činitelé. Proto je i v tomto ohledu nutné, aby si člověk myl důkladně ruce dobrým mýdlem, čímž může navíc i vyloučit přenos na jiné osoby. Nyní je tedy jasné, že chorobné zárodky mohou za patřičných okolností přečkávat různě dlouhou dobu: Jisté viry a bakterie mohou přetrvávat několik vteřin, minut či hodin, ale i několik dní, týdnů, měsíců, mnoho let, ba i milióny let. Chemické dezinfekční prostředky by se skutečně měly používat jen na klinikách a v jiných zdravotnických zařízeních atd., avšak používat je v soukromých podmínkách jako ruční dezinfekci či v rámci hygienické péče atd. je naprosto zbytečné, a navíc škodlivé, a tudíž by se toho lidé měli vyvarovat – a neměli by ani dezinfikovat předměty denní potřeby v domácnosti, neboť je to nadbytečné. Lidé by měli chemickými prostředky dezinfikovat výhradně jen podlahy, toalety, resp. záchody a jiná znečištěná místa, kliky, opěrná madla, zábradlí, okenní kliky a další plochy, jež nutně vyžadují tento typ dezinfekce. Chemické dezinfekční prostředky jsou pro citlivou pokožku člověka krajně škodlivé, stejně jako přílišné používání chemických hygienických prostředků. Dezinfekční prostředky obsahují alkohol a jiné látky, které jsou celkově pro pleť a organismus jedovaté, dráždí pokožku, a navíc zákonitě ničí i její ochranný film. Z toho důvodu začíná být pokožka krajně náchylná ke škodlivým bakteriím a virům. Tyto prostředky, zejména chemické dezinfekční přípravky, mohou také v závislosti na roční době vysušovat pokožku rukou, která může také popraskat, ba dokonce krváčet. Má-li člověk takto podrážděnou kůži, musí zákonitě přistoupit k regeneračním opatřením: Musí si např. potírat ruce léčivou mastí, resp. krémem na bázi kortisonu atd., aby docílil léčivého účinku, avšak taková léčba zpravidla trvá celé měsíce. Již jen tím, že si člověk myje ruce nevhodnými, agresivními mýdly, si může poškodit a za určitých okolností i zničit ochranný kožní plášť. Chemické dezinfekční prostředky a nevhodná mýdla nejen poškozují ruce či tělo, ale jejich jedovaté látky vnikají i do kožních pórů, tělesných útrob, a tedy do celého organismu, v němž způsobují nemoci, choroby a různé druhy rakoviny, jak jsem již vysvětlil. Pokud se antibakteriální dezinfekční prostředky používají při kožní hygieně, tak jsou naprosto a v každém případě škodlivé, neboť nevyhnutelně, silně zatěžují pleť, která pak začíná být trvale náchylná k bakteriím a virům – člověk tedy dosáhne právě opačného výsledku, než jaký v zásadě zamýšlí. Přichází-li člověk do styku s nějakou nakažlivou nemocí či nákazou, tak musí zvláště dbát na ruční i celkovou tělesnou hygienu, a je tudíž od základu chybné používat k dezinfekci jedovaté látky. Pokud tedy naivní lékaři, imunologové, virologové, zdravotníci, esoterici, zdravotní fanatici a jiní věřící tvrdí, že chemické dezinfekční prostředky jsou neškodné, a doporučují je používat, pak jsou nebyvale neodpovědní. To proto, že používáním takovýchto chemických prostředků člověk škodí svému zdraví a způsobuje si nezdárka až nenávratnou újmu. Pokud organismus přijme třeba jen naprosto nepatrné množství nějaké jedovatiny, tak to poškozuje jeho zdraví, a to i tehdy, když je taková jedovatina přísadou nějakého léku. Pokud tedy činitelé ze zdravotních kontrolních úřadů povolí jistá nízká množství jedovatých látek v potravinách a prohlásí je za neškodná a přípustná – a to zpravidla také činí –, pak se jedná o bezskrupulní neodpovědnost a pohrdání lidským životem. Zjistili jsme, že takováto povolení jsou nezdárka udělována kvůli neznalosti faktů, ale rovněž i po tajných dohodách a předání závdavků (*pozn. Billyho: úplatků*). Skutečnost, že se vyrábějí ohromná kvanta chemických dezinfekčních prostředků a že jsou tyto prostředky propagovány s tím, že jsou velmi účinné a že člověku poskytují bezrizikovou ochranu před infekcemi různými chorobami a nákazami, vede k tomu, že lidé tyto prostředky nerozvážně a nadbytečně používají, čímž si způsobují četné nemoci. Neznalí, naivní a nerozvážní lékaři, imunologové, zdravotní fanatici, virologové, zdravotníci a esoterici atd., kteří doporučují tyto prostředky, se sice snaží udílet dobře míněné rady, avšak neusilují o to, aby se dopátrali skutečného stavu věcí, a tudíž svými chybnými a neodpovědnými radami zaviňují, že si lidé, kteří je poslouchají, budou poškozovat své zdraví. Výrobci a prodejci těchto prostředků se starají jen a pouze o svůj

komerční prospěch, a tudíž se jen snaží optimalizovat své finanční zisky. Dotyční se vůbec nezamýšlejí nad tím, jakými zdravotními následky budou trpět uživatelé jejich produktů, neboť o to se nezajímají. Faktem tedy je, že si výrobci i prodejci těchto škodlivých produktů chtějí pouze bezohledně nahrabat, abych použil výraz, jež při našich rozhovorech v těchto souvislostech často zmiňuješ. To platí jak pro výrobce těchto zdraví škodlivých prostředků, tak pro všechny obchody, jež je prodávají zákazníkům, zejména se jedná o různé specializované obchody, ale i o zdravotnické prodejny, lékárny a drogerie. Lidé, kteří mají starost o své osobní zdraví či o zdraví členů své rodiny a kteří chtějí sebe i své milované ochránit před infekcí, se tedy mohou používáním chemických dezinfekčních prostředků, které jsou jim vmlouvány, tím spíše vystavit riziku onemocnění – avšak na to dotyční výrobci či prodejci vůbec nepomýšlejí a lidem to ani nikdo nevysvětluje. Mnozí lidé tedy ve svém každodenním životě používají zdraví škodlivé, jedovaté prostředky, aby se uchránili chorobných zárodků, avšak nevědí, že si kvůli těmto prostředkům tím spíše pěstují náchylnost k virům a bakteriím a že mohou za jistých okolností i onemocnět, neboť nevědí, že používání těchto antibakteriálních dezinfekčních prostředků či jiných nevhodných čisticích přípravků na ruce či tělo je prakticky cestou do pekel. Před těmito přípravky je nutno varovat, neboť přemnohé z nich jsou jedovaté a zdraví škodlivé a mohou kromě alergií zapříčinit i velmi nebezpečné neduhy a choroby až po neléčitelné rakovinné vředy. Příčinou těchto problémů jsou jedovaté látky, především alkoholy, leptavé kyseliny či chlór atd. a všechny tyto i jiné jedovaté substance mohou nejen podráždit pleť, ale dokonce ji i trvale poškodit, přičemž mohou způsobovat i organické neduhy a choroby. Od soukromého používání antibakteriálních dezinfekčních prostředků na chemické bázi za účelem ruční či libovolné tělesné hygieny je nutno lidi vesměs odrazovat, stejně jako od jejich užívání v soukromých domácnostech za účelem všeobecné a zbytečné dezinfekce bytu a bytových předmětů, neboť taková dezinfekce může být užitečná jen tehdy, když do dané domácnosti vchází a následně z ní vychází velký počet osob, jež používají všechna její zařízení, která vyžadují každodenní a důkladnou očistu a péči z důvodu nutné hygieničnosti, čistotnosti a zdravotnosti. Přehnaná hygiena však přináší více škody než užitku, jelikož chemické dezinfekční prostředky především narušují a oslabují imunitní systém. Ten se tomu sice brání, avšak čím více jej zatěžují dezinfekční jedy, tím méně má energie a síly, až se nakonec zhroutlí a zcela selže. Ve svém běžném stavu není imunitní systém nikdy nečinný a pracuje velmi významným způsobem na tom, aby si zachoval svoji sílu a energii, avšak to pozemským vědcům z patřičných oborů není známo. Tento fenomén vypadá tak, že se imunitní systém neustále sám trénuje, a to tím, že je v kontaktu s dobrými a důležitými bakteriemi, které oživují lidský organizmus, a svádí s nimi zdánlivé boje, třebaže tyto bakterie nejsou choroboplodné. Celý tento proces je naprosto pokojný a jeho cílem je to, aby imunitní systém zůstal bdělý a aby si zachoval svoji průbojnost a obranyschopnost. Jelikož ...

Billy Promiň, tahle informace je pro mě nová, a tudíž si představuji, jak bych mohl vyložit ty »zdánlivé boje«, o nichž ses zmínil ve svém výkladu. Mohu na ně nahlížet tak, jako když spolu např. dva v zásadě pokojní, avšak rozdílní lidé ve sporu mírumilovně konverzují, aby se vzájemně prosazovali, přičemž náleží k různým rasám, mají od základu odlišné vědomosti a zájmy, avšak hovoří stejnou řečí?

Ptaah Opakovaně mě udivuješ svými kombinačními schopnostmi a souslednými interpretacemi pomocí příměrů, neboť tvůj výklad skutečně vystihuje význam mého vysvětlení. Celý tento pochod je důležitý a velmi významný pro posilování imunity, stejně jako všechny nezbytné vitální látky, které celý organizmus potřebuje a díky nimž imunitní systém získává energii a sílu. Aby se imunitní systém mohl posilovat, je tedy nutné, aby měl možnost se vyrovnávat s různými zárodky, díky čemuž se buduje a zesiluje a dokáže odrážet choroboplodné zárodky, čímž předchází neduhům a nemocem. V čisté a zdravé domácnosti se za normálních okolností nenalézají žádné choroboplodné bakterie,

nýbrž jen ty dobré a neškodné, avšak imunitní systém je přesto využívá k tomu, aby se s nimi tréninkově potýkal a zůstával tak po stránce své energie a síly v dobré kondici. Tyto bakterie mají zcela jinou povahu než chorobné zárodky, a tudíž je ani není nutno potírat agresivními chemickými substancemi, jež jsou obsaženy v antibakteriálních dezinfekčních prostředcích nebo čistidlech. Při svých desetiletí trvajících šetřeních v mnoha pozemských domácnostech jsme konstatovali také fakt, že různě staří obyvatelé domácností, v nichž se používají často, či dokonce denně chemické dezinfekční prostředky a antibakteriální čistidla, jsou náchylnější k negativním bakteriím a virům a trpí neduhy a chorobami častěji než obyvatelé jiných domácností, v nichž se tyto prostředky vůbec nepoužívají, anebo se nasazují jen s mírou a v nezbytných případech. Tento zlý problém vzniká na základě našich zjištění a poznatků proto, že v dotyčných domácnostech, které nadměrně využívají chemické dezinfekční prostředky a antibakteriální čistidla, jsou negativní bakterie, resp. chorobné zárodky v neustálém kontaktu s těmito přípravky, a tudíž si proti těmto jedovatým účinným látkám vytvářejí rezistenci.

Billy Děkuji ti za tvé výklady, které jsou vskutku poučné. Ale bylo by patrně dobré, kdybys nyní mohl ještě něco vysvětlit o hygieně, mytí rukou a ruční dezinfekci. Hygiena rukou, kterou mezi porodními asistentkami zavedl ve Vídni v letech 1846 až 1849 maďarský gynekolog a asistující lékař Ignaz Semmelweis, srazila vysokou křivku úmrtnosti žen po porodu.

Semmelweis ve své funkci porodního asistenta vypátral příčinu, proč šestinedělky stále trpěly horečkou omladnic, resp. vysokou horečkou a proč umíraly na infekce, což bylo tehdy na denním pořádku, dělo se to epidemicky a označovalo se to jako »ženská smrt po dotyku mužské ruky«. Semmelweis tedy zavedl ruční hygienu, mytí rukou a opatření, při němž si porodní asistenti dezinfikovali ruce chlorovým vápnem – toto nové hygienické opatření mělo pak prakticky zázračný účinek, stal se z něj lékařský standard a od té doby doslova zachraňuje životy. Semmelweis se však od svých kolegů nedočkal uznání, neboť ti se mu »odměnili« otevřeným nepřátelstvím, jak je od nepaměti a i v dnešní době typické, když někdo přináší, vysvětluje, říká, vyjevuje či vyučuje nové věci, které ostatním připadají nepochopitelné, fantastické nebo jednoduše nové, a tudíž je neakceptují.

Inu, správná hygiena rukou zajišťuje tedy člověku zdraví, avšak je třeba ji provádět na základě určitého know-how, což si uvědomoval také Ignaz Semmelweis, když rozpoznal osudné příčinné souvislosti mezi případy úmrtí a špinavýma rukama porodních asistentek a lékařů, kteří ošetřovali šestinedělky a způsobovali jim svými dotyky infekce, přičemž měli tehdy na rukou často i mrtvolný jed. Díky dezinfekci rukou klesala na Semmelweisově oddělení křivka infekcí a úmrtí podivuhodně rychle, zatímco na jiných odděleních tato křivka u šestinedělek beze změny rostla. Ignaz Semmelweis byl tedy skutečným průkopníkem ruční dezinfekce, avšak jeho život skončil žel tragicky, neboť roku 1865 zemřel ve Vídni, ve věku 47 let, na otravu krve, kterou si přivodil při jedné operaci v ústavu pro choromyslné. To jsem chtěl ještě zmínit.

Ptaah To je dobrá informace, můj příteli. Je hodna zmínky, Eduarde. Nyní bych ještě rád vložil následující: Ohledně mytí a dezinfekce rukou bych ještě rád prostými slovy vysvětlil toto: Při podávání rukou na pozdrav, při stycích s nemocnými či mrtvými, při dotycích na dveřní kliky, při používání různých kruhových či tyčových madel nebo při stycích se všemožnými jinými věcmi, jichž se často dotýkají rukama nebo je používají nejrůznější osoby, je za normálních okolností nutno počítat s velmi vysokým počtem bakterií, virů, kvasinek, hub a jiných mikroorganismů. Na kůži a v kůži rukou se nalézají až 10 miliónů bakterií a všelijakých zárodků, z nichž různé mohou způsobovat neduhy a choroby. Z tohoto důvodu je nezbytné, aby lidé dbali o dobrou ruční hygienu, a aby si tedy kvůli svému zdraví omývali, čistili a přirozeně dezinfikovali ruce, což by však nikdy neměli činit s pomocí chemických dezinfekčních prostředků, nýbrž jen s pomocí prostředků přirozených, šetrných k pokožce

a zdraví prospěšných, které v rámci osobní potřeby představují nejdůležitější a nejdůležitější látky předcházející infekcím. Faktem žel jest, že přemnoží pozemšťané se ruční hygieně náležitě nevěnují, třebaže znají její význam a třebaže se rukama nejčastěji přenášejí chorobné zárodky, a někdy dokonce i plicní infekce a také infekce močových cest a ran. Hygiena rukou je tedy jedním z nejdůležitějších opatření, jež zabraňují infekci, a to nejen v různých institucích, na klinikách a ve zdravotnických zařízeních atd., v nichž je velmi důkladná dezinfekce mimořádně podstatná, nýbrž i v soukromých prostorách, v nichž jsou však vhodnější způsoby hygieny a dezinfekce. Rozdílné postupy ruční hygieny je nutno uplatňovat na veřejnosti, ve vztahu k vlastnímu tělu či okolnímu prostředí, v soukromé sféře, jakož i v různých zdravotnických zařízeních, na pracovištích a při cestování atd. – ve všech těchto případech je třeba zvláště využívat a uplatňovat dezinfekční a čisticí prostředky. Hygiena rukou vypadá tedy např. ve zdravotnických zařízeních zásadně jinak než v ryze soukromé tělesné sféře či ve všedním dni, při práci a při jiných příležitostech atd. Ohledně ruční hygieny však v zásadě platí, že by člověk po omytí rukou neměl používat žádnou chemickou dezinfekci obsaženou v dotyčných dezinfekčních prostředcích, ale měl by nanejvýš používat přírodní pleťový krém a důkladně si jej vtírat do kůže. Člověk si může důkladně umýt ruce tuhým či tekutým, avšak zcela přírodním mýdlem, což pro očistu rukou plně postačuje a nedráždí to ani nepoškozuje pleť. Tato mýdla jsou přírodním produktem, a nejsou tedy za normálních okolností antibakteriální, avšak některá mohou mít přesto přirozený antibakteriální účinek, přičemž oba tyto typy zpravidla odstraňují z pokožky rukou všechny zárodky. Člověk by měl nutně dbát na to, aby si pravidelně myl ruce před jídlem a po použití toalety. Dezinfikovat si ruce chemickými dezinfekčními přípravky zpravidla není nezbytné ani patřičné, pokud jde o to chránit se před infekcí chorobnými zárodky, neboť k řádnému očištění rukou a odstranění zárodků plně postačují vhodná toaletní mýdla na přírodní bázi. Ruce bývají již za krátkou dobu po omytí osídleny novými bakteriemi a tomuto procesu nelze zabránit ani používáním jedovatých dezinfekčních prostředků, jelikož na rukách a v celém lidském těle sídlí od přírody asi 100 biliónů bakterií, což je i nezbytné, aby byl člověk vůbec schopen žít. Ve zdravotnických zařízeních a budovách, jako jsou kliniky a lékařské praxe atd., však prostá očista rukou s pomocí ryze přírodních prostředků nepostačuje, neboť na těchto místech se v rámci činnosti lidí vyskytují výrazně častěji nebezpečné zárodky než v soukromých prostorech, domácnostech či na ulicích atd. Mimoto jsou osoby v nemocnicích atd. zvláště náchylné k infekcím, a jejich zdraví je tedy ohroženo. Lidé, kteří jsou v dobrém zdravotním stavu a kteří bydlí ve vlastních bytech, mají za normálních okolností neporušený imunitní systém, a tudíž mohou potírat a odrážet škodlivé bakterie a viry i s prostými, přírodními domácími prostředky. V jejich případě zpravidla postačuje prostá, důkladná hygiena rukou, a tudíž je pro ně veskrze užitečné a naprosto dostatečné, když se myjí kvalitními, přírodními a k pokožce šetrnými mýdly či jinými přírodními čistidly s přírodními antibakteriálními přísadami nebo bez nich. Zvláštní dezinfikování rukou neznamená důkladnější očistu, a nepřináší navíc žádný užitek, ale naopak zdravotní újmu, a tudíž může člověk např. trpět vysušenou, popraskanou, svědivou, přecitlivělou, ba dokonce krvácivou kůží, jakož i bolestmi. Navíc různé jedovatiny z chemických dezinfekčních prostředků nevyhnutelně, zákonitě pronikají přes kožní póry pod pokožku a do organismu, v němž budou dříve či později způsobovat zdravotní škody až po neléčitelné neduhy, choroby a vředy, např. rakovinné. Hygiena rukou neznamená jejich prosté omytí vodou, neboť takovýto nedůkladný postup přináší jen krajně omezený účinek. Také použití chemického dezinfekčního prostředku k ruční hygieně je neplodné, a to i tehdy, když se tento prostředek užívá po úspěšném omytí rukou, neboť pak možná na rukou zanechá méně zárodků, avšak působí velmi krátkodobě a po chvíli opět připouští nové zárodky, a tudíž neposkytuje trvalou ochranu. Dezinfekce rukou po jejich důkladném, odborném omytí postrádá smysl a nepatří k perfektní ruční hygieně. Dezinfekce rukou po jejich odborném omytí má smysl pouze za určitých a významných okolností, které nastávají ve zdravotnické a chirurgické sféře, při styku s nemocnými, oslabenými,

velmi mladými či starými lidmi, nebo ve zdravotnictví v případech akutní prevence před epidemiemi a pandemiemi atd. Mezi soukromou hygienickou dezinfekcí rukou a ruční dezinfekcí chirurgickou je tedy velký rozdíl, neboť v soukromé oblasti je tato dezinfekce nesmyslná, vyjma zvláštních, specifických nezbytných případů, kdežto v oblasti chirurgické na ní závisí zdravotní bezpečnost lidí. Ve všední soukromé sféře tedy v normálním případě není vůbec nutné, aby člověk prováděl významnou hygienickou dezinfekci rukou s pomocí chemických a škodlivých přípravků. Dezinfikovat si ruce chemickými prostředky po jejich důkladném omytí vhodnými přírodními látkami, jako jsou (rostlinná) mýdla a mycí písky atd., je naprosto zbytečné, avšak pečovat o ruce patřičnými nejedovatými krémy na přírodní bázi může být v mnoha ohledech prospěšné. Mýt a dezinfikovat si často ruce je nesmyslné a zdraví škodlivé, a je tudíž neodpovědné, když se tato praktika z chybného lékařského pohledu doporučuje soukromým osobám, nebo když se tak děje zejména i z komerčních důvodů a když výrobci, lékárny, drogerie, prodejní střediska a zasilatelské firmy propagují a prodávají chemické dezinfekční prostředky různého druhu. Je rovněž neodpovědné, když zdravotnické organizace atd. doporučují či předepisují za účelem optimální hygieny rukou chemické dezinfekční prostředky či podobné přípravky, které v zásadě silně zatěžují a v určitých případech i poškozují jak ruce, tak i pleť obecně, a jejichž jedovaté přísady nevyhnutelně pronikají přes póry do organismu, v němž podněcují nemoci a choroby. Například po výkonu určitých prací může být nezbytné, aby si člověk vhodným přírodním krémem na tukové bázi důkladně namastil ruce po jejich důsledném, nechemickém omytí, čímž může eliminovat možné riziko, že mu popraská kůže. Používáním alkoholických či chemických dezinfekčních prostředků si člověk dříve či později poškodí zdraví, z čehož mu nakonec vyplynou vleklá muka. Hygienické hadříky, antibakteriální gely a dezinfekční spreje na chemické bázi atd., které obsahují všechny běžné dezinfekční prostředky, se propagují s tím, že hubí chorobné zárodky, a chybně se doporučují a popisují, ať už vědomě, či nevědomě, a tudíž je velká část lidstva používá pro soukromé, všední účely ve velkých kvantech vícekrát denně. Pokud uživatelé tyto chemické výrobky používají vícekrát denně, tak docílí pravého opaku toho, co jim výrobci a prodejci lživě slibují a v co sami doufají, jelikož tyto výrobky jsou z dlouhodobé perspektivy škodlivé, ať už se jedná o prostředky dezinfekční, udržovací či kosmetické. Po stránce choroboplodných zárodků, jako jsou bakterie a viry, vládne v převážné části lidstva strach a děs, jelikož lidé nejsou v tomto ohledu důkladně vzděláváni ani informováni, což způsobuje celý komerční sektor, jenž si nepřejde pokles zisků. Většině příslušníků lidstva tedy není skýtána příležitost k tomu, aby se dozvěděli skutečnou pravdu, informovali se a jednali tak, jak je nezbytné, aby si zachovali celkové tělesné zdraví. Tato skutečnost vzbuzuje ve většině naivních příslušníků pozemského lidstva obsesi (*pozn. Billyho: nutkavou představu, nutkavé jednání*) a nutkavé přesvědčení, že je nutno všem »odporným« bacilům, resp. bakteriím, mikrobům a ostatním zárodkům a živočichům, kteří sídlí v lidském těle v počtu 100 biliónů a kteří jsou životně důležití, radikálně učinit přítrž. Je vskutku zcela mylné, chybné a nerozvážené provádět vícekrát denně dezinfekční rituály, neboť ty nepřispívají ke zdravé hygieně a zdárné péči o ruce, nýbrž naopak způsobují zdravotní škody, jež se projevují iritabilitou pleti (*pozn. Billyho: předrážděním, podrážděním pleti*), a jež mohou být dokonce ireparabilní (*pozn. Billyho: neléčitelné, nenapravitelné*). Z toho důvodu by měli lidé v soukromém prostředí používat chemické dezinfekční prostředky jen a pouze ve výjimečných případech a tehdy, když to je vskutku podstatné a nutné. Tyto prostředky rozhodně neslouží přirozené ochraně pokožky ani péči o ni, neboť z nich plyne riziko, že poškodí pleť a zapříčiní organické nemoci a choroby, což naprosto nelze podceňovat. Jedovaté přísady, které obsahují tyto prostředky a často i různé kosmetické produkty, mohou vesměs poškodit přirozenou kožní flóru a významně se podílet na vzniku závažných onemocnění, jelikož přes kožní póry pronikají do organismu, který zpřístupňuje chorobným zárodkům, místo aby jej chránily. Dotyčné jedovatiny mohou za krátkou dobu či v průběhu času vyvolávat také alergické kožní reakce a ekzémy, které mají pak za následek, že je kůže popraskaná, drolivá, zarudlá, suchá, svrbivá a bolavá,

příčemž tím spíše propouští zárodky, jako jsou negativní bakterie. Mimoto platí – a to také nelze než častokrát opakovat –, že jakmile účinek použitých dezinfekčních prostředků vyprchá (a to se stane již za několik minut), tak škodliviny bez zábran pronikají přes kožní póry do organismu, a navíc se na pokožce nově usídlí škodlivé zárodky. A nejdůležitější faktor je ten, že veškeré chemické dezinfekční prostředky ničí pozitivní a životně důležité bakterie, které chrání pokožku. Obzvláště zákeřné jsou chemické dezinfekční prostředky, gely a deodoranty, jež obsahují velmi silnou a jedovatou účinnou látku triclosan, jak jsem již osvětlil. Tato látka velmi škodlivě působí na hormonální systém, vyvolává alergie a představuje pro člověka neustálé riziko, že si způsobí otravu. Triclosan je navíc velmi silný jed, jenž usmrcuje bakterie a neutralizuje zápachy, avšak je-li používán proti jistým bakteriím, vede to dříve či později k tomu, že si tyto bakterie vytvoří imunitu a multirezistenci, a tudíž proti nim tento jed přestane účinkovat a již jej nebude možné účinně používat, jako tomu bývá i v případě ostatních jedovatých látek a antibiotik, proti nimž si bakterie v průběhu času vytvářejí imunitu. Dezinfekčních prostředků by se lidé ve své domácnosti neměli zříkat, pokud jde o nutnou očistu např. záchodů atd., které přes den i v noci často používají různé osoby, avšak k očištění rukou a těla by se tyto prostředky obecně vůbec neměly používat. Při nezbytném a nevyhnutelném používání dezinfekčních prostředků je nutno zohlednit, jakým způsobem účinkují, jaké obsahují účinné látky a v jaké koncentraci, a jaké jsou podmínky jejich aplikace. Dále je nutno si všimnout toho, jak dlouho mají působit a případně za jaké teploty – použít tyto výrobky účelným a náležitým způsobem lze jen při dodržení přesně předepsaných a definovaných podmínek. Při aplikaci dezinfekčních prostředků je také nutné používat patřičné rukavice a ochranné roušky, nevdechovat jedovaté výpary a dané látky nepolykat, jinak člověku hrozí, že se zle otráví. Dále musí člověk dbát na to, aby nevypouštěl dezinfekční prostředky do přírody, zvířecí a rostlinné říše ani do vodních toků, jinak dalekosáhle otráví životní prostředí. Eduarde, milý příteli, to jsou v zásadě informace, jež bylo podstatné vysvětlit a také v některých ohledech vícekrát zopakovat.

Billy Obrovský dík, milý příteli, ale víš, Ptaah, možná že by celá ta věc měla být ještě znovu krátce a souhrnně vyložena. Chtěl by ses toho zhostit a máš na to ještě čas?

Ptaah Skutečně krátkým způsobem tak mohu učinit a vše znovu, souhrnně zopakovat, pokud se domníváš, že je to nezbytné; náš rozhovor přece chceš zveřejnit a veškeré výklady podnítí rozum a zdravý úsudek pozemšťanů jen tehdy, když jsou opakovaně uváděna táž fakta. Rád bych tedy v rámci opakování celou věc krátce prezentoval tímto obměněným způsobem: Hygienické čisticí či chemické dezinfekční prostředky všeho druhu velmi silně zatěžují životní prostředí a lidské zdraví. Aplikace dezinfekčních účinných látek na chemické bázi navíc způsobuje, že chorobné zárodky začínají být odolnější, ba dokonce imunní, a tudíž je lze i v nemocnicích, domovech pro seniory a pečovatelských domech stále obtížněji potírat a odstraňovat. Rovněž chemická dezinfekční čisticí prostředky pro domácnost způsobují četné závažné škody, neboť dráždí pleť, dýchací cesty, oči a krk. Již sama jejich aplikace je riziková, jelikož zamořují vzduch v místnosti, narušují celý tělesný a imunitní vývoj dětí a podílejí se u nich na vzniku alergií. Čím méně přicházejí děti do styku s mikroorganismy, tím méně má jejich imunitní systém příležitostí se učit, aby rozvíjel svoji energii, sílu a obranyschopnost proti choroboplodným zárodkům. Čím méně se musí dětský imunitní systém vyrovnávat s mikroorganismy, tím slabším a stále náchylnějším k neduhům a chorobám se stává, což platí i pro imunitní systém dospělých, avšak ten je méně zranitelný, jelikož se nemusí teprve vyvíjet. V zásadě by se měl člověk ze zdravotního hlediska vyvarovat používání chemických výrobků, pokud si uvědomuje svoji odpovědnost za vlastní tělo, celý svůj vnitřní organismus i za své spolubližní a celé životní prostředí; dotyčné výrobky jsou na Zemi k dostání pod následujícími názvy: »Dezinfekční«, »antibakteriální«, »hygienický«, »biocidní«, »antimikrobiální«, »baktericidní« atd., neboť všechny tyto produkty obsahují různorodé zdraví škodlivé jedovatiny. V prosté domácnosti či v prostém bytě je naprosto

zbytečně přehnaně dbát o hygienu a hubení zárodků pomocí chemických dezinfekčních prostředků, neboť v běžné domácnosti, v níž žije asi 3 až 5 osob, plně postačují k očištění lehkých nečistot ekologická čisticí prostředky. Žije-li v domácnosti více osob, lze dezinfikovat různé věci, avšak pochopitelně by se neměly používat přípravky na bázi »chemické«, nýbrž na bázi »destilační«, čímž míním vysoce koncentrované alkoholické dezinfekční výrobky. Pokud jsem ve svých vývodech a výkladech stále hovořil o chemických – dezinfekčních či kosmetických – prostředcích, pak jsem tím mínil skutečně jen výrobky »chemické«, které lidé používají, avšak měli by je nahradit vysoce koncentrovanými destilačními přípravky, a sice minimálně 70procentními dezinfekčními čisticími prostředky na alkoholové bázi, vyrobenými z bobulí, ovocných plodů či bylinek. Dobře mohou posloužit také mikrovláknové hadříky, neboť takové prosté prostředky jsou velmi užitečné a mohou zmenšit riziko šíření a rozmnožování potenciálních chorobných zárodků. Samotné běžné omývání rukou pomocí vhodných, dobrých a přírodních mýdel efektivně redukuje výskyt negativních bakterií a jiných mikroorganismů, které se – jako většina virů a negativních bakterií – přenášejí z člověka na člověka při dotycích rukou i přes četné předměty, jichž se lidé dotýkají. Dále se tyto mikroby infekčně šíří již jen dýcháním a mluvením, jelikož člověk tímto způsobem vylučuje a rozšiřuje exhalační kapénky, což představuje biologické riziko, neboť tyto bioaerosoly z jeho úst a dýchacího ústrojí vnikají do úst, dýchacích cest a očí ostatních lidí, kteří se tak infikují. Viry a bakterie se však šíří i nohama a botami a člověk je přijímá obzvláště tehdy, když si zouvá boty a vstupuje do domu s holýma nohama přes rohožku a pohybuje se pak po bytě. Viry a bakterie se uchytávají v bytech zejména na rohožkách a na kobercích, které je nutno častěji důkladně čistit, k čemuž se hodí – stejně jako v mnoha jiných ohledech – »šetrné« chemické roztoky, které by měly, dle nejlepšího doporučení, obsahovat vysokou, minimálně 70procentní koncentraci destilátu, tedy alkoholu vyrobeného z ovocných plodů, bobulí či bylinek. K dezinfekci je skutečně smysluplné používat alkohol, avšak člověk jej samozřejmě nesmí pít ani užívat v čisté podobě, neboť jej musí zředit s 10–30 procenty vody, v závislosti na tom, jak silný je destilační produkt. Dezinfekční prostředek musí tedy obsahovat nejméně 70 objemových procent alkoholu (*pozn. Billyho: objemové procento značí obsah čistého etanolu, resp. čistého alkoholu*), aby pronikl buněčnou stěnou bakterií a mohl je zničit zevnitř; příliš nízký podíl alkoholu v roztoku tedy znemožňuje dezinfekci. Dále je nutné vědět, že alkohol se nehodí k dezinfekci ran, jelikož v nich vyvolává škody a palčivé bolesti a brání hojení. V nemocnicích, klinických praxích a pečovatelských zařízeních žel není možné se ruční dezinfekce zříci, neboť zde existuje velké riziko, že se již oslabení pacienti, klienti domovů a jiných institucí, infikují bakteriemi či viry, a že se tudíž mezi nimi mohou šířit životu nebezpečné zárodky a následně i choroby. Zvláště si dezinfikovat ruce v běžném, každodenním životě je oproti tomu zcela zbytečné, neboť pro zdravé lidi v čistě soukromých prostorách plně postačuje, aby prováděli normální a přirozenou ruční hygienu, a tudíž jsou v tomto případě veškeré dezinfekční prostředky naprosto nadbytečné. V zásadě je voda s dobrým mýdlem zcela postačující k tomu, aby se člověk zbavil zásadních zárodků a bakterií a aby zachoval v rovnováze svoji kožní flóru, v níž se přirozeně vyskytují mikroorganismy, a svou pokožku, která tvoří v sobě samé souladný a stabilní ekosystém. Není tedy nutná přehnaná očista a zejména ani choroboplodná dezinfekce, neboť postačuje již očista přirozená a kvalitní; jakákoliv dezinfekce hubí zdravé zárodky, které na kůži tvoří a udržují kyselý ochranný plášť, čímž ji chrání před škodlivými vlivy. Kyselý plášť chrání pokožku před vysoušením i před chorobnými zárodky, kdežto dezinfekční prostředky narušují a ničí přirozenou kožní rovnováhu. Tak je tomu proto, že takové chemické prostředky hubí bakterie a houby, jež jsou pro zdraví pokožky nanejvýš důležité, a navíc způsobují i alergie, ekzémy a kožní choroby; a pokud tyto látky uniknou do okolního prostředí, např. do čistíček a odpadních vod, tak páchají závažné potíže, neboť narušují součinnost bakteriálních kmenů, nebo dokonce znemožňují čištění vody.

Billy Děkuji, bylo zajisté dobré, že jsi ke všem svým cenným výkladům ještě něco doplnil, neboť tak si je lidé uchovají v paměti.

Ptaah Když to říkáš, bude to patrně tak. Avšak nyní, Eduarde, musím jít.

Billy Dobrá, pak k tomu již nebudu nic dodávat a ..., ano, zbývá ještě jedna věc: Tázal jsem se na ty velké nákazy. Ale když už musíš jít, mohu se podívat na internet, zda se tam nalézá nějaký seznam, který si můžu vykopírovat a následně připojit k našemu rozhovoru. Bude však nutné se domnívat, že dotyčné údaje nebudou souhlasit.

Ptaah Tak tomu bude, avšak možná lidem přece jen zprostředkují určitou představu o tom, co se v těch starých dobách odehrávalo. Nyní však vsutku musím jít, žij blaze, Eduarde, na shledanou.

Billy I ty žij blaze, Ptaah, ještě jednou ti děkuji za tvé výklady a vývody – na shledanou.

Seznam epidemií a pandemií infekčních chorob (výběr)

Zdroj: Německá Wikipedie, zčásti doplněná internetovými zdroji ohledně ČR

Rok, popř. počátek choroby	Choroba, původce nemoci	Zasažené oblasti	Počet postižených	Počet mrtvých	Popis
cca 1400 př. Kr.	neident.	Egypt, Přední Asie			Nákazy v době Muršili II. a Amenhotepa III. Zřejmě se jednalo o mor. Původce nebyl zjištěn.
430–426 př. Kr.	neident.	Athény	1/4–1/3 obyvatel Athén	75 000–100 000	Původce této nákazy na poloostrově Attika nebyl zjištěn.
165–180 (do 190)	neident.	Římská říše	≈ 7–10 mil.		Původce Antonínského moru nebyl zjištěn, zřejmě se jednalo o neštovice.
250–271	neident.	Římská říše			Cypriánův mor lze možná srovnat s neštovicemi.
541–770	mor	Evropa a Přední Asie			Justiniánův mor se objevoval v přibližně 15–25ročním rytmu ve zhruba 15 až 17 vlnách.
877	neident.	Itálie			Italská horečka – záznamy v klášteře Fulda (Annales Fuldenses) zmiňují první propuknutí této neznámé nákazy v Itálii.
889	neident.	Itálie			Italská horečka – záznamy v klášteře Fulda (Annales Fuldenses) zmiňují první propuknutí této neznámé nákazy v Itálii.
1346–1353	mor	starý svět	≈ 28 mil.		Černá smrt zahubila třetinu tehdejší evropské populace. Na poloostrově Krym vypukla epidemie při obléhání Zlatou hordou. Velký mor z let 1348/1349 v Norsku si vyžádal více než 200 000 obětí.
1485/1486	anglická potivá horečka	Anglie			První propuknutí; samotný původce zatím nebyl definován.
1494 (≈ 50 let)	syfilida	Evropa			V Evropě nově, původně pravděpodobně z Ameriky (zavlečena z bahamských ostrovů)

					v souvislosti s první cestou Kryštofa Kolumba).
1507	anglická potivá horečka	Anglie			Druhé propuknutí.
1517	anglická potivá horečka	Anglie, zejména Oxford a Cambridge, navíc i Calais a Antverpy			Třetí propuknutí.
1519/1520	neštovice	Mexiko		≈ 5–8 mil.	V Americe nově, uvádí se jako hlavní příčina decimace původních národů (indiánů).
1528/1529	anglická potivá horečka	Anglie, Holandsko, Německo, Švýcarsko, Dánsko, Švédsko, Norsko, Litva, Polsko, Rusko			Čtvrté propuknutí.
1545/1546	neident. hemoragická horečka	Mexiko		> 800 000	První propuknutí cocoliztli.
1551	anglická potivá horečka	Anglie			Páté (a poslední) propuknutí.
1576/1578	neident. hemoragická horečka	Mexiko		> 2 mil.	Druhé propuknutí cocoliztli.
1665/1666	mor	hlavně Anglie		100 000	Velký mor si v Londýně vyžádal 70 000 mrtvých, v jižní Anglii celkově asi 100 000.
1678/1679	mor	Vídeň		12 000	Počet obětí vídeňského moru nebyl objasněn.
1708–1714	mor	severní a východní Evropa		1 mil.	Morová epidemie během velké severní války.
1718–1874	pikardská potivá horečka	Francie, Německo a jiné země			Bylo spočítáno 194 epidemií.
1775–1778	neštovice	západní pobřeží Severní Ameriky		11 000	Epidemie neštovic na tichomořském pobřeží Severní Ameriky, probíhající od roku 1775, byla první epidemií neštovic na tomto pobřeží.
1780	neštovice	Austrálie			Při této epidemii neštovic v Austrálii (k roku 1789) byly zasahovány populační skupiny domácích obyvatel.
1813	skvrnitý tyfus	Mohuč		15 000–17 000 vojáků a asi tolik civilistů, tedy celkem asi 32 000 +/- 2000 obětí	Napoleonova Velká armáda, která byla roku 1812 na zpátečním pochodu z ruského tažení, se na podzim roku 1813 poprvé na delší dobu usadila, a to v Mohuči. Zde epidemie vyvrcholila.

1820 (květen) až 1821	dýmějový mor	Mallorca			Zavedena rozsáhlá karanténní opatření.
1831	cholera	Berlín a pruské provincie Poznaňsko, Prusko a Slezsko			
1847/1848	tyfus	Kanada		20 000	Epidemii přivlekli Irové, kteří emigrovali kvůli velkému hladomoru.
1852–1860	cholera	části Asie, Maghrebu (zejména Alžírsko) a Evropy			Třetí pandemie cholery.
1862	neštovice	tichomořské pobřeží Severní Ameriky		> 14 000	Při této epidemii umíraly hlavně části původních národů, které neměly imunitu; zemřela asi polovina jejich celkové populace.
1870/1871	neštovice	Evropa			
1889–1890	virová chřipka: ruská chřipka, možná A/H3N8 (koňská chřipka)			celosvětově až jeden milión obětí	Pandemie.
1892	cholera	Hamburg a okolí	8605		Tato epidemie z roku 1892 představovala poslední velký výskyt cholery v Německu.
1894	dětská obrna	Vermont (USA)		18	Epidemie z Otter Valley byla první epidemií obrny ve Spojených státech.
od 1896	mor	globální		12 mil.	Třetí morová pandemie.
≈ 1899	tyfus	jižní Afrika	58 000	9000	Tato epidemie měla mezi britskými vojáky závažné dopady mj. proto, že imunizační postupy Almrotha Wrighta narazily na velký odpor.
1901	tyfus	Gelsenkirchen		několik set	Tato epidemie z roku 1901 vedla k soudnímu procesu. Vodárenská společnost přimíchala do pitné vody znečištěnou vodu, což vedlo k šíření tyfu.
1902/03	tyfus	Lebach		> 50	Epidemie tyfu v Lebachu.
1910/11	mor	Mandžusko		45 000–60 000	Morová epidemie v Mandžusku v letech 1910–1911.
1911	cholera	Indie, Benátky			Viz kniha »Smrt v Benátkách«; viz i kostel svatého Dominika ve městě Chioggia.
1916	dětská obrna	severovýchod Spojených států		> 6000	Epidemie dětské obrny, probíhající roku 1916 ve východních státech, byla jednou z prvních velkých epidemií obrny v USA.
1918–1920	virová chřipka: španělská chřipka (A/H1N1)	globální		≤ 50 mil.	»Španělská« chřipka (v mnoha zasažených zemích byly zprávy o jejím rozsahu potlačovány) vypukla ke konci první světové

					války. Její přesný původce nebyl dlouho znám.
1925/1926	záškrť	Nome		≤ 100	Tato epidemie záškrť ve městě Nome, tehdy největším aljašským městě, probíhala během zimy. Kvůli zabránění větší katastrofy bylo město zásobováno antitoxiny pomocí psích spřežení.
1957/1958	virová chřipka: asijská chřipka (A/H2N2)	globální		1–2 mil.	
od 1961	cholera	globální		několik miliónů	Sedmá a dosud poslední pandemie cholery; subtyp <i>El Tor</i> ; začala se šířit v Indonésii; nejdéle trvající pandemie.
1967	marburgská horečka	Marburg, Frankfurt nad Mohanem a Bělehrad		7	Velmi pravděpodobně byla tato nemoc zavlečena do laboratoří jednoho farmaceutického koncernu s ugandskými kočkodany.
1968–1970	chřipkový virus: hongkongská chřipka (A/H3N2)	globální		1 mil.	Celkový počet mrtvých na celém světě je velmi nejistý. Přímou hongkongskou chřipku prodělalo podle statistik za dva roky v Československu 15 % populace (tedy přes 2 miliony obyvatel). Počet obětí se uvádí neurčitě v »tisících«.
1977–1978	chřipkový virus: ruská chřipka (A/H1N1)	globální		asi 700 000	Onemocňovali hlavně lidé narození po roce 1957.
1979	sněť slezinná	Jekatěrinburg		≈ 100	Nemoc vypukla kvůli nehodě při výrobě biologických zbraní.
1979–1984	sněť slezinná	Zimbabwe		10 000	Dosud největší známá epidemie anthraxu.
od 1980	HIV	globální		36 mil.	HIV způsobuje u lidí slabost imunity (AIDS); v České republice se šíření viru HIV sleduje od roku 1985. Od té doby do konce letošního května lékaři evidovali 3254 nakažených, z toho u 608 lidí propukla nemoc AIDS a 289 z nich na ni zemřelo.
1995–1996	chřipkový virus	globální		30 000	V Německu onemocnělo odhadem 8,5 miliónu lidí. Epidemie chřipky z roku 1995 byla z hlediska rozsahu největší v historii samostatné České republiky. Přesný počet obětí není znám, podle statistického modelu však v důsledku epidemie přibýlo více než 6 000 úmrtí a celkem tak za zimní sezonu zemřelo čtyřikrát více lidí než obvykle.
1998–2000	marburgská horečka	Demokratická republika Kongo		123	Druhé propuknutí po roce 1967.
2000	EHEC	Walkerton, Kanada	2000	18	Příčinou byla pitná voda kontaminovaná zvířecími výkaly.

2002/2003	SARS-CoV	globální	8096	≈ 774	Pandemie SARS v letech 2002/2003 byla první pandemií 21. století. Jednalo se o první výskyt koronaviru s příznaky SARS.
2004/2005	chřipkový virus	globální		20 000	Jak vyplývá z ročenek Státního zdravotního ústavu z let 2004 a 2005, Česko v tuto dobu postihla jen středně těžká epidemie chřipky. Onemocnělo celkem 1,5 milionu lidí, většinou to bylo chřipkovými viry A a B.
od 2004	marburgská horečka	Angola (a Uganda /2008/)		210 v Angole, 2 v Ugandě	Třetí propuknutí; roku 2007 byl původce této nákazy nalezen u kaloňů v ugandských jeskyních.
od 2004	virová chřipka: »ptačí chřipka« (A/H5N1)	globální	> 800	> 450	Hlavní vlna ptačí chřipky se vzdouvala od roku 2004 do roku 2016, poté odeznívala.
od 2008	mor	Madagaskar		> 600	
2009–2010	virová chřipka: »prasečí chřipka« (A/H1N1)	globální		≥ 18 449	Podle oficiálních údajů se mexickou prasečí chřipkou nakazilo v ČR 2477 osob a do března 2010 na ni 102 lidí zemřelo. Jedna studie uvádí výrazně vyšší počty obětí, pokud jde o globální výskyt.
2009	zika virus	ostrov Yap			Epidemie viru zika proběhla i v letech 2015/2016.
od 2010	cholera	Haiti, Dominikánská republika, Kuba, Mexiko, USA, Venezuela		10 075 (k roku 2017)	Epidemie cholery na Haiti (probíhající od roku 2010) byla částí 7. pandemie cholery; nákaza propukla roku 2010 v důsledku zemětřesení a vedla k vyhlášení celostátního nouzového sanitárního stavu. Na Haiti zemřelo 9568 lidí. Epidemie se rozšířila i do Dominikánské republiky (503 mrtvých), na Kubu (3 mrtví), na Floridu v USA a do Venezuely (bez případů úmrtí)
2011	EHEC	severní Německo	≈ 4000 nemoc.	53	Příčinou této epidemie HUS (hemolyticko-uremický syndrom) v severním Německu nebyly zamořené salátové okurky, jak se zprvu předpokládalo, nýbrž patrně jedna šarže semen vikvovitě rostliny zvané pískavice řecké seno, dovezené z jednoho egyptského podniku.
od 2012	MERS-CoV	Arabský poloostrov	≈ 2500 nemoc.	> 850	Tento koronavirus přešel z netopýrů na velbloudy a z nich na člověka.
2013	legionelóza	Warstein (Německo)	165 případů onemoc. vč. podezř. případů (k září 2013)	3	Tento výskyt legionelózy ve Warsteinu byl dosud nejzdlouhavější v Německu. Původce nemoci se zřejmě šířil přes čističky odpadních vod a chladicí věže.

od pros. 2013	chikungunya	Střední Amerika, Jižní Amerika, floridské ostrovy	875 000 nemoc.	≥ 138 (list. 2014)	V roce 2019 bylo v ČR nahlášeno celkem 15 importovaných případů horečky <i>chikungunya</i> .
2014–2016	ebola	západní Afrika	28 639 nemoc.	11 314	Epidemie horečkou ebola v letech 2014 až 2016. Vypukla v západní Africe, kde se z ní stala vleklá endemie.
2015/2016	zika virus	Jižní Amerika			Epidemie z let 2015/2016 vedla mj. k rozvoji mikrocefalie u novorozenců. Původce nemoci se mezitím vyskytuje po celém světě v tropických oblastech.
od 2016	cholera	Jemen	> 1,7 mil. nemoc.	> 3430	Cholera v Jemenu, probíhající od roku 2016, je částí 7. pandemie cholery; rozlišují se dvě epidemické vlny; tento výskyt cholery je považován z historického hlediska za celosvětově největší, který je znám (30. 4. 2019)
od 2017	horečka Dengue	Šrí Lanka	> 130 000 nemoc.	> 300	Virus Dengue, jenž může způsobit horečku Dengue, přenášejí od roku 2017 na Šrí Lance převážně ve dne aktivní bodaví komáři.
2017/2018	vlna chřipky (B/Yam a A/H1N1)	globální		291 000–646 000	Na přelomu let 2017/2018 zabila chřipka v Praze 18 lidí, v celém Česku podlehló této nemoci ve stejném období 261 lidí a dalších 667 osob se potýkalo s komplikovaným, těžkým průběhem s nutností hospitalizací v nemocnicích na oddělení typu JIP nebo ARO. Většina z nich byla seniorů, či oslabených jedinců.
2018–2020	ebola	Demokratická republika Kongo / Uganda	3414	2237	Epidemie horečky ebola, probíhají od roku 2018, představuje z historického hlediska druhý nejhorší výskyt této nemoci.
od 2018	spalničky	Madagaskar	>146 000	≥ 910	
od 2019	spalničky	Samoa	> 1800	≥ 22	
od 2019	spalničky	Demokratická republika Kongo	≈ 250 000	> 6000	Epidemie spalniček v Demokratické republice Kongo, probíhající od roku 2019, vznikla na počátku roku 2019 a zasahuje především děti.
od list. 2019	COVID-19, SARS-CoV-2	nejprve v Čínské lidové republice, od konce února 2020 i v dalších zemích, od začátku března 2020 globální	1 764 927 potvrz. případů nákazy, z toho uzdrav. 415 403 (12. 4. 2020, 18.24 SEČ)	110 892 (12. 4. 2020, 18.25 SEČ) = smrtnost 0,08–14,81 (9. 4. 2020, 22.00 SEČ)	Pandemie covidu-19 započala 17. listopadu 2019 v milionovém čínském městě Wu-chanu. 11. 3. 2020 prohlásila SZO vypuknutí této virové nákazy oficiálně za pandemii. 2. 4. 2020 dosáhl počet potvrzených případů covidu-19 1 milion; odborníci předpokládají, že existuje velký počet statisticky nezjištěných případů, který se liší podle regionu.

Choroby způsobující epidemie a pandemie

Zdroj: Česká wikipedie k datu 4. 4. 2021, částečný překlad z německé Wikipedie

Nákaza/choroba:	Původce nemoci:	Popis:
Mor	bakterie <i>Yersinia pestis</i>	Mor (latinsky <i>pestis</i> »nákaza, epidemie«, řecky také <i>loimos</i>), dříve též nazývaný pestilence (z lat. <i>pestilentia</i>), je vysoce nakažlivá infekční choroba. Původně se jednalo o zoonózu, tedy o chorobu přenášenou ze zvířat na člověka a naopak; původcem byli hlodavci (svišti, krysy, veverky). Přenos na člověka nastává typicky kousnutím infikované blechy, avšak infikovat se mohou i lidé mezi sebou přes kapénky. Chorobu lze léčit pomocí antibiotik, avšak u zárodků byla pozorována rostoucí rezistence.
Dýmějový mor	bakterie <i>Yersinia pestis</i>	Dýmějový mor nebo bubonický mor je jedna z forem moru, smrtelné nemoci způsobené bakterií <i>Yersinia pestis</i> . Dýmějová forma moru je na člověka přenášena blechami (druhy <i>Pulex irritans</i> , <i>Xenopsylla cheopis</i>), které se infikovaly na nakaženém hlodavci (hlavně na kryse). Po kousnutí infikovanou blechou dochází ke zhnědnutí kousance. Následuje zánět lymfatické soustavy, který se projeví boulemi (»dýmějemi«) v oblasti mizních uzlin. Inkubační doba 2–6 dnů, kdy se bakterie aktivně množí. Příznaky jsou: Obecný úbytek energie, horečka, bolest hlavy a pocit chladu dostavující se náhle na konci inkubační doby (od tohoto okamžiku infekce buď začne ustupovat, nebo se stane smrtelnou); zvětšení lymfatických uzlin vyúsťující v nadýmající se měchýřky hnisu (klasický znak dýmějového neboli bubonického moru); hnisající ložiska nakonec bolestivě prohnisají i skrz kůži. Úleva však nepřichází, ačkoli už hnis není natlakovaný: Poškozená je nejen kůže, praskly i uzliny. Rány se neuzavírají, naopak přetrvávají jako vředy a nastává celková otrava, sepse. U »bubonicky« zánětlivě zvětšených uzlin jsou prvotní symptomy velmi podobné množství jiných chorob, což způsobuje obtíže a zdržuje od včasné diagnózy.
Anglická potivá horečka	neznámý	Anglická potivá horečka nebo potivá nemoc (anglicky: <i>Sweating sickness</i> , latinsky: <i>Sudor anglicus</i>) je jedna z lékařských záhad z 15. a 16. století, kdy tato nemoc zasáhla určité části Evropy, když se zhruba kolem roku 1485 rozšířila z Anglie, podle níž byla také pojmenována. Poslední známá zpráva o této dosud neprozkoumané nemoci pochází z doby kolem roku 1551. Byla to poměrně závažná nemoc, která se projevovala náhlými a rychlými projevy, které nezhřídka vedly ke smrti. Mezi původci této nemoci jsou nejčastěji zmiňovány různé formy hantavirů. Nebo také anthrax. Přesto však není seriózní výzkum této nemoci možný kvůli její neexistenci v současnosti.
Syfilida	bakterie <i>Treponema pallidum</i> ssp. <i>pallidum</i>	Syfilis (též příjice nebo lues, dříve francouzská, galská či uherská nemoc) je pohlavně přenosnou infekcí. Hlavním způsobem přenosu je pohlavní styk; během těhotenství nebo při porodu však může být přenesena i z matky na plod, což má za následek kongenitální syfilis. Příznaky a symptomy syfilidy se liší v závislosti na tom, které ze čtyř stadií infekce probíhá (primární, sekundární, latentní a terciární). Primární stádium se obvykle projevuje jediným šankrem (tvrdý, nebolestivý, nesvědící kožní vřed), sekundární syfilis pak rozptýlenou vyrážkou, která často postihuje dlaně rukou a plošky chodidel, nebo zarudlýma a slzícíma očima, připomínajícími zánět spojivek; latentní syfilis je charakteristická jen mírnými symptomy či je zcela bez symptomů a pro terciární syfilis jsou typická gummata, neurologické či kardiovaskulární symptomy. Vzhledem k častým atypickým projevům je však nemoc také známa pod přívlastkem »velký imitátor«. Diagnóza se obvykle stanovuje prostřednictvím krevních testů;

Pravé neštovice	virus pravých neštovic: <i>Orthopoxvirus variolae</i>	Pravé neštovice, také černé neštovice (lat. <i>Variola</i> nebo <i>Variola vera</i>) je prudce nakažlivá akutní choroba, způsobená virem z čeledi <i>Poxviridae</i> . Představuje jedno z nejnebezpečnějších onemocnění: jen během 20. století neštovice zahubily 300–500 miliónů lidí a ještě v roce 1967 onemocnělo 15 miliónů lidí a 2 milióny jich zemřely. Díky předchozímu soustředěnému programu očkování byly pravé neštovice 8. května 1980 prohlášeny Světovou zdravotnickou organizací za zcela vymýcené. Vstupní branou viru je sliznice dýchacích cest, inkubační doba se pohybuje kolem 12–14 dnů. V tomto období je pacient bez příznaků a není infekční, nevylučuje virus. Po uplynutí této doby se objevují příznaky podobné chřipce = horečka, malátnost, bolesti hlavy a zad, nemocný také může zvracet. Po dvou až čtyřech dnech horečka klesne a začínají se objevovat typické neštovičné změny na kůži a sliznici nosu a úst. Neštovičné změny vznikají jako makuly (skvrny na kůži), postupně přechází přes papuly a vesikuly (malé puchýřky), které dále přecházejí v pustuly, hnisavé puchýřky, které se za dva týdny mění na krusty. Všechny vřídky pak přecházejí do dalšího stadia najednou. Jejich sekret obsahuje velké množství viru, pacient je infekční po celou dobu výskytu vyrážky. Po čtyřech až sedmi dnech trvání vyrážky při opětovném nástupu horečky řada nemocných umírá v důsledku oběhového selhání nebo komplikací, při uzdravení se kožní léze hojí vpadlou, depigmentovanou jizvou.
Hemoragické horečky	různé viry	Virové hemoragické horečky (zkráceně VHH), nebo též virové krvácivé horečky je souhrnné označení pro různorodou skupinu zvířecích a lidských onemocnění, které jsou způsobeny RNA viry ze čtyř odlišných čeledí: <i>Arenaviridae</i> , <i>Filoviridae</i> , <i>Bunyaviridae</i> a <i>Flaviviridae</i> . Všechny typy VHH jsou charakterizovány horečkou a krvácivou poruchou a všechny mohou vyústit až k velmi vysokým horečkám, šoku a v extrémních případech i ke smrti. Některé nemoci, jako například skandinávská <i>nephropathia epidemica</i> , mají mírný průběh, zatímco jiné, jako například africká ebola, končí převážně smrtí.
Pikardský pot	neznámý	Pikardská potivá horečka je historická infekční nemoc, která se vyskytovala mimo jiné ve Francii a Německu. Poprvé se objevila roku 1718 v regionu Vimeu v severofrancouzské provincii Pikardie, podle níž byla pojmenována. Šířila se z Paříže do Flander. Do roku 1874 bylo spočítáno 194 epidemií této choroby, naposledy se objevila roku 1918. Toto onemocnění se podobá anglické potivé horečce, ale má jiné příznaky a smrtelnost. K příznakům se řadí vysoká horečka, krvácení z nosu a kožní vyrážka. Mnoho obětí zemřelo do 2 dnů po infekci. Zdravotní stav těch, kteří přežili, se zlepšil po zhruba 7 dnech. Nemoc byla zpravidla provázena kožními puchýřky, které se později vysušily a získaly šupinatou podobu.
Skvrnitý tyfus	bakterie <i>Rickettsia prowazekii</i>	Skvrnitý tyfus (též skvrnivka epidemická) je závažné infekční onemocnění způsobené obligátním nitrobuněčným (intracelulárním) parazitem <i>Rickettsia prowazekii</i> (aerobní G-bakterie, jeden z nejmenších buněčných organismů). Skvrnitý tyfus je přenášen vši šatní, blechou, klíštětem a krví nemocného. Inkubační doba se pohybuje od 1 do 2 týdnů. Charakteristickými příznaky jsou horečka, zimnice, třesavka, bolesti těla a hlavně vyrážka, která se tvoří na hrudníku, poté postupuje na končetiny, avšak nikdy nepostihuje obličej a dlaně. Při neléčené formě následuje kóma a smrt. Léčba spočívá v podávání antibiotik (tetracyklin, chloramfenikol). Je možné očkování. Toto onemocnění zvýhodňuje infekce dalšími bakteriemi.
Břišní tyfus	bakterie <i>Salmonella enterica ssp. Enterica Serovar Typhi</i> ;	Břišní tyfus (starší český název hlavnička) je nemoc způsobená bakterií <i>Salmonella typhi</i> . Toto závažné onemocnění je přenášené stravou nebo kontaminovanou vodou. Inkubační doba u břišního tyfu činí 7–14 dnů

	<i>Salmonella typhi</i>	a obvykle probíhá bezpříznakově. Samotné onemocnění se projevuje vysokou horečkou (39–40 °C), bolestmi hlavy, nechutenstvím, malátností, vyrážkou, bolestmi břicha. Tyto příznaky jsou dále spojeny s ospalostí, vyčerpaností, zřetelně zastřeným vědomím během dne a s noční nespavostí.
Cholera	bakterie <i>Vibrio cholerae</i>	Cholera je nebezpečné průjemové onemocnění, jehož původcem je gramnegativní bakterie <i>Vibrio cholerae</i> , nejčastěji kmeny <i>Clasica I</i> a <i>El Tor</i> . Podle nejčastějšího výskytu se nemoc také nazývá asijská cholera (<i>cholera asiatica</i>). Nemoc se přenáší alimentární cestou, nejčastěji pitnou vodou znečištěnou fekáliemi (v níž je <i>Vibrio cholerae</i> schopno přežít až tři týdny) nebo potravinami (dny až 6 týdnů, doba přežití roste s klesající teplotou). Inkubační doba je několik hodin až dní. Příznaky jsou (u těžké varianty choroby) křečovitě bolesti břicha a vodnatý průjem, zvracení. V důsledku ztráty vody a iontů dojde ke snížení krevního objemu a acidóze, bez léčby může dojít až k úplnému vyčerpání draslíkových iontů, zhroucení homeostázy a ke smrti.
Ruská chřipka	chřipkový virus, možná A/H3N8	Tato chřipková pandemie z let 1889 až 1895 probíhala po celém světě a byla ve své době v novinách a později i v odborné literatuře nazývána ruskou chřipkou. Pandemie tohoto onemocnění vypukla v létě roku 1889 ve Střední Asii, odkud se obchodními cestami rozšířila do Ruska a Číny a z Ruska pak do Evropy a do celého světa. Šíření probíhalo v několika vlnách. Po první vlně, která se vzedmula v letech 1889 a 1890, následovaly do roku 1895 tři další vlny různého rozsahu. Ruská chřipka si vyžádala až jeden milión obětí, a stala se tak celosvětově dosud nejhorší chřipkovou epidemií, kterou překonala až španělská chřipka, která si od roku 1918 vyžádala více než 25 miliónů obětí. Ruská chřipka měla často krátký průběh, byla spojena s horečkami, bolestmi hlavy a končetin, nevolností a zvracením, nicméně někdy měla i průběh zdlouhavější, spojený s komplikacemi typu zánět plic. Jelikož tato chřipka mívala rychlý, často jen 3denní průběh, byla v německé řeči označována i jako »bleskový katar«, přičemž toto označení bylo používáno v letech 1918–1919 i v případě španělské chřipky. Ruská chřipka se během 4 měsíců rozšířila po celém světě.
Dětská obrna	polioviry	Dětská obrna, též dětská přenosná obrna nebo poliomyelitida (lat. <i>poliomyelitis</i>) je virové infekční onemocnění člověka. Původcem je Poliovirus z čeledi <i>Picornaviridae</i> . Přenáší se stykem s močí či stolicí, ale i kapénkami. Přibližně 90 až 95 % infekcí nezpůsobuje žádné symptomy. To ovšem také znamená, že z těchto nakažených se stávají nevědomky přenašeči. Další 5 až 10 % lidí má méně závažné symptomy, jako jsou horečka, bolest hlavy, průjem, strnulost krku a bolesti v horních a dolních končetinách. Tito lidé se většinou navrátí do původního stavu během jednoho až dvou týdnů. U asi 0,5 % případů se objeví svalová slabost ústí v neschopnost pohybu. Tato ochablost nejčastěji zahrnuje dolní končetiny, ale může řidčeji také zahrnovat svaly hlavy, krku a bránice. Zasažení dýchacího svalstva bývá smrtelné. Léta po zotavení se může vyskytnout post-polio syndrom, při němž dochází k postupnému rozvoji svalové ochablosti podobné té, kterou osoba prodělala během iniciační infekce.
Španělská chřipka	chřipkový virus A/H1N1	Španělská chřipka je označení celosvětové chřipkové pandemie, která probíhala přibližně 2 roky, a to v letech 1918–1920. Způsobil ji virus chřipky A subtyp H1N1. Úmrtnost pandemie je odhadována na 1 až 5 % celkové populace, počet obětí se udává mezi 17 a 50, možná až 100 miliony, přičemž umíraly 3 % až 10 % (možná až 20 %) ze všech nakažených lidí (tzv. smrtelnost). Celkově šlo o jednu z nejsmrtonosnějších epidemií v dějinách lidstva. Mezi příčiny vysoké úmrtnosti a neobvyklého věkového profilu obětí se řadí efekt »cytokinové bouře« – virus zhoršil příznaky, zvýšil úmrtnost a způsobil

		přehnanou reakci imunitního systému. Tudiž více umírali lidé se silnějším imunitním systémem, především dospělí mezi 20 a 40 lety. Výzkumy vedly také k závěru, že španělská chřipka vznikla přenosem z ptáků, stejně jako H5N1 – podtypu viru ptačí chřipky, jehož rozšíření ve světových ptačích populacích je známo od 30. let 20. století.
Asijská chřipka	chřipkový vir A/H2N2	Asijská chřipka byla po chřipce španělské druhou nejhorší chřipkovou pandemií 20. století. Vyvolal ji chřipkový virus H2N2. Vypukla roku 1957, zřejmě původně v Čínské lidové republice. V letech 1957 a 1958 zahubila podle odhadů po celém světě 1–2 milióny lidí. Asijskou chřipku vyvolal subtyp viru, který vznikl kombinací lidského viru a morového viru drůbeže (viz tzv. posun antigenů). Jako preventivní opatření se tehdy doporučovalo kloktat peroxidem vodíku a brát tablety obsahující formalin. Virus A/H2N2 se snadno přenášel z člověka na člověka a způsoboval do roku 1968 každým rokem další chřipkové infekce. Poté jej »vystřídal« subtyp A/H3N2, který vyvolal pandemii, probíhající v letech 1968 a 1969 a označovanou jako hongkongská chřipka.
Sněť slezinná	<i>Bacillus anthracis</i>	<p>Anthrax, jinak též sněť slezinná nebo uhlák je onemocnění způsobované bakterií <i>Bacillus anthracis</i>. Primárně se jedná o onemocnění hospodářských zvířat, zejména hovězího dobytka, nicméně může způsobovat těžké onemocnění i u člověka. Jedná se o častou náplň biologických zbraní. Anthrax je vysoce infekční a přenáší se alimentární cestou, kůží přes oděrky nebo skrze dýchací soustavu. Prevenci představuje očkování, omezování rozšíření této nemoci mezi dobytkem, vyhýbání se podezřelému dobytku ad.</p> <p><u>Kožní anthrax</u> (dal nemoci jméno uhlák) vzniká, byla-li vstupní branou infekce kůže. Prvním projevem bývá svědivé místo nebo puchýř tmavší až černé barvy v místě infekce (inkubační doba je přibližně 1–2 týdny), tzv. pustula maligna. Posléze se objevují velké, nebolestivé a nekrotické vředy. Bez lékařského zásahu končí nemoc ve 20 % případů smrtí. I v tomto případě mohou být prodlevy nebezpečné. Léčba je stejná jako v předchozích případech – antibiotiky.</p> <p><u>Plicní anthrax</u> se vyznačuje vysokou úmrtností, bez lékařského zákroku končí téměř vždy smrtí. Aby byl lékařský zásah úspěšný, vyžaduje včasnou diagnózu. Příznaky se podobají nejdříve silné chřipce, pak silnému zápalu plic. Léčba probíhá za pomoci silných dávek antibiotik. Letální dávku představuje 10–20 tisíc spor, inkubační doba se pohybuje mezi jedním a několika dny. V anglicky mluvících zemích se tato nemoc může někdy nazývat »Wool-sorters' disease« (nemoc třídíčů vlny), český ekvivalent je »hadrářská nemoc«.</p> <p><u>Střevní anthrax</u> vzniká průnikem choroby do organismu skrze trávicí soustavu. Způsobuje vážnou infekci žaludku a střev, která je bez lékařské pomoci smrtelná ve 25–60 % případů. Projevuje se mimo jiné krví ve stolici a zvracích. I zde se vyžaduje pro úspěšnou léčbu antibiotiky včasná diagnóza.</p>
HIV	viry HIV	HIV (z angl. <i>Human Immunodeficiency Virus</i> , virus lidské imunitní nedostatečnosti) je obalený RNA virus, který náleží mezi retroviry. HIV se přenáší především krví, některými sexuálními aktivitami (zejména nechráněným pohlavním stykem) a z matky na dítě. Běžný kontakt s nakaženou osobou nepředstavuje žádné riziko. Virus je obsažen v tělních tekutinách nakažené osoby. Kontaktem tělní tekutiny obsahující virus se sliznicí nebo otevřenou ranou může dojít k přenosu. Mezi nejrizikovější tělní tekutiny patří: krev včetně krve menstruační a některých krevních derivátů (představuje největší riziko), sperma, poševní sekret.

Marburgská horečka	vir ze skupiny filovirů	Virus marburg je RNA virus patřící do skupiny tzv. filovirů. Virus byl objeven v Německu v roce 1967; tehdy se jím ve městě Marburg nakazilo 25 laboratorních pracovníků, dalších 6 lidí včetně lékařů a patologa se nakazilo od nemocných lidí. Sedm nakažených zemřelo. Jedna z největších nálezů tímto virem propukla v letech 2004 a 2005 v Africe; tato epidemie zasáhla jih Afriky, Kongo a Angolu. Z 399 nakažených osob jich tehdy zahynulo 355. Na marburg podobně jako na ebolu neexistuje účinný lék ani preventivní očkování. Je zároveň nebezpečnější než ebola, mortalita dosahuje 87 %. Původ viru není znám. Vědci však zjistili, že se nachází u některých druhů kaloňů a netopýřů, kterým ale nezpůsobuje žádné zdravotní komplikace; jsou tedy pouhými přenašeči nemoci.
EHEC (enterohemoragická Escherichia coli)	stř. bakterie <i>Escherichia coli</i>	Představuje z příbuzných kmenů největší hrozbu. Může vyvolat hemoragické průjemy, jakož i hemolyticko-uremický syndrom (HUS). Letalita závisí na věku pacienta a virulenci daného sérovaru, může dosahovat až 10 %. Kmen EHEC je nebezpečný též v tom, že se snadno šíří. Dokladem je případ epidemie z roku 2011 v severním Německu. Tehdy bylo zaznamenáno více než 3800 případů, zemřelo 54 osob. Na rozdíl od EPEC <i>E. coli</i> se však EHEC váže na endotelie tlustého střeva a produkuje zde toxin, tzv. shigella toxin, též zvaný verotoxin. Ten způsobuje poškození sliznice tlustého střeva, což vede ke krvavým průjmům. Onemocnění, jež tento kmen způsobuje, se nazývá hemoragická kolitida. U některých pacientů může dojít k poškození ledvin a onemocnění přechází do hemolyticko-uremického syndromu (HUS), jenž bývá smrtelný. Zdrojem infekce je infikované hovězí maso.
SARS-CoV	koronavirus SARS	SARS (z angl. <i>Severe Acute Respiratory Syndrome</i> , česky těžký akutní respirační syndrom, či také syndrom náhlého selhání dýchání) je virové onemocnění dýchacích cest způsobené koronavirem SARS-CoV. Jeho výskyt byl poprvé hlášen 16. listopadu 2002 z čínské provincie Kuang-tung.
Ptačí chřipka	chřipkové viry typu A	Ptačí chřipka (poangl. aviární influenza, dříve také klasický mor drůbeže) je onemocnění ptáků způsobované chřipkovými viry typu A, které postihuje primárně ptactvo a pouze výjimečně může být přeneseno na některé druhy savců. Ptačí chřipka byla pod jménem ptačí mor poprvé identifikována v roce 1878 v Itálii. Po 1. světové válce se rozšířila velmi příbuzná španělská chřipka. Dnes je známo, že její virus je rozšířen po celém světě. Nejznámějším a nejsledovanějším typem ptačí chřipky na přelomu 2. a 3. tisíciletí je onemocnění způsobované virem H5N1, jak pro jeho rychlé šíření mezi ptáky, tak pro jeho omezenou schopnost infikovat člověka a vysokou úmrtnost, pokud k této infekci dojde. V minulosti byly prokázány nákazy lidí kmeny ptačího chřipkového viru H5N1, H7N9 a H9N2. V Číně, Rusku, některých evropských zemích a na Blízkém východě byl zdrojem nákazy také subtyp H5N8. Virus se zatím vždy přenesl pouze z ptáků na člověka a nešířil se mezilidským kontaktem. Průběh onemocnění je podobný jako u klasické chřipky, mohou se ale objevit i příznaky méně časté, jako zánět spojivek, zápal plic či ztížené dýchání. Roku 2021 ohlásilo Rusko onemocnění sedmi pracovníků drůbeží farmy na jihu země kmenem ptačí chřipky H5N8.
Prasečí chřipka	chřipkový vir A/H1N1	Prasečí chřipka (nebo také mexická chřipka, »mexická prasečí chřipka«, nová chřipka či chřipka A/H1N1) je typ chřipky přenosné na člověka, který se objevil v Mexiku v březnu roku 2009, pojem »prasečí chřipka« se však používá i pro označení původní chřipky prasat, tedy jednomu z typů chřipky, kvůli kterému mexická prasečí chřipka vznikla. Mexická prasečí chřipka je respirační onemocnění způsobené chřipkovým virem kmene A/H1N1. Virus obsahuje geny lidské, ptačí a prasečí chřipky. První případy nemoci byly hlášeny 18. března 2009. Onemocnělo několik stovek lidí ve třech oblastech Mexika a sedm občanů Spojených

		států amerických. Původně prasečí chřipkové onemocnění je přenosné na člověka a v dalších případech byl prokázán i přenos mezi lidmi.
Horečka zika	zika virus	Zika virus (zkráceně ZIKV, česky virus Zika či virus zika) je virus patřící do čeledi <i>Flaviviridae</i> , který je přenášen komáry egypťskými. Způsobuje horečku zika, která se kromě vysokých teplot projevuje také vyrážkou a bolestí hlavy i kloubů. Vysoké riziko představuje pro těhotné ženy, jejichž dětem může způsobit těžkou vývojovou poruchu mikrocefalii. Přenos je také možný z komára na jeho vajíčko. V laboratorních podmínkách bylo nakaženo průměrně jedno z 290 vajíček. Původně se uvádělo, že virus Zika není mezi lidmi nakažlivý. V únoru 2016 ale BBC uvedla, že se virus přenáší mezi lidmi pohlavním stykem. Dle amerických vědců virus přežívá v lidském spermatu, čímž se z nakažených mužů stávají přenašeči tohoto onemocnění.
Guillainův-Barrého syndrom		Guillainův-Barrého syndrom (GBS) je akutní zánětlivá demyelinizační polyneuropatie (AIDP) a autoimunitní onemocnění postihující periferní nervovou soustavu, obvykle vyvolané akutním infekčním procesem. Zhruba ve 30 % případů jde o bakterie <i>Campylobacter jejuni</i> způsobující průjem. Syndrom je zahrnován do širší skupiny periferních neuropatií. GBS je vzácné onemocnění s roční incidencí, která kolísá od 0,16 do 4 lidí na 100 tisíc obyvatel. Často se jedná o vážné onemocnění obvykle se projevující vzestupnou paralýzou začínající slabostí v nohou, která se šíří do horních končetin a obličeje, společně s úplnou ztrátou hlubokých šlachových reflexů. Při rychlé léčbě plazmaferézou či intravenózní imunoglobulinovou a podpůrnou léčbou, získá většina pacientů opět plnou mobilitu. GBS však může skončit smrtí v případě, že se vyskytnou závažné plicní komplikace a problémy s autonomní nervovou soustavou. Guillainův-Barrého syndrom je jednou z hlavních příčin netraumatických paralýz na světě.
MERS-CoV	koronaviry	MERS (odborně MERS-CoV – <i>Middle East Respiratory Syndrome Coronavirus</i>) je jedna z forem koronaviru. Patří do rodu <i>Betacoronavirus</i> podobně jako příbuzný virus SARS. Jde o nemoc přenosnou na lidi ze zvířat (původcem je egypťský netopýr, ale zdrojem přenosu na člověka je velbloud) – tedy tzv. zoonózu. Šíří se však i mezi lidmi navzájem.
Legionelóza	bakterie rodu <i>Legionella</i>	Legionelóza neboli legionářská nemoc je akutní horečnaté onemocnění vyvolané gramnegativními bakteriemi rodu <i>Legionella</i> , nejčastěji bakterií <i>Legionella pneumophila</i> , které postihuje především dýchací cesty. Nejzávažnějším a zároveň nejčastějším projevem je zápal plic (»legionářská nemoc«). Dalšími projevy infekce může být lehké chřipkové onemocnění s bolestmi hlavy a svalů bez poškození plic (»pontická horečka«). Legionely se běžně vyskytují ve vodě a v půdě. Přenáší se klimatizací, vдуchotechnikou, nebulizátory (inhalátory), vodovodními sítěmi, ale i vodotrysky apod. K nákaze dochází především inhalací kontaminovaného aerosolu. Přenos z člověka na člověka nebyl prokázán.
Chikungunya	virus chikungunya (CHIKV)	Chikungunya (vyslov <i>čikunguňa</i>) je nemoc vyvolána arbovirem z rodu alphavirů (čeleď <i>Togaviridae</i>). Jméno viru je odvozeno od držení těla nemocných osob, protože v jazyce makonde to znamená »kráčet skloněný«. Virus, který způsobuje onemocnění chikungunya, vědci poprvé izolovali v roce 1952 v Tanzanii a Ugandě. Ojediněle se tento virus objevil v Evropě (například v severní Itálii). V Itálii se virus poprvé objevil v roce 2007, přinesl ji pravděpodobně pacient, který předtím pobýval v Indii, a následně vypukla epidemie, která postihla až 250 lidí. Hlavními projevy tohoto onemocnění je horečka, bolesti kloubů, hlavy a svalů. Někteří nemocní pacienti mají další příznaky, například vyrážku, nevolnost, únavu, krvácení z nosu nebo dásní. Inkubační doba je pět až sedm dní. Přenašečem horečky chikungunya je

		hmyz (mušky, komáři). Zdrojem infekce v době epidemie je člověk. Kauzální léčba není možná, provádí se pouze symptomatické řešení příznaků (horečka, bolesti, atd.).
Ebola	virus ebola	Ebola (těž krvácivá horečka ebola) je virové onemocnění ze skupiny krvácivých (hemoragických) horeček, které napadá lidi a některé další primáty. Představuje jednu z nejnebezpečnějších nákaz, s jakou se kdy lidstvo setkalo. Jeho původcem je filovirus ebola. Dosud největší epidemie této nemoci s největším počtem úmrtí propukla na přelomu let 2013 a 2014 v západní Africe. Symptomy se obvykle začínají projevovat několik dní až tři týdny po nákaze virem, a to horečkou, bolestí v krku, bolestmi svalů a bolestí hlavy. Dále typicky následuje nevolnost, zvracení a průjem, společně se zhoršeným fungováním jater a ledvin. V této fázi začínají mít někteří lidé problémy s krvácením. Virus ebola se poprvé objevil v roce 1976 a od té doby různé kmeny viru ebola způsobují epidemie s mírou letality dosahující 50–90 %. Místem těchto epidemií byly především africké země jako Demokratická republika Kongo, Republika Kongo, Gabon, Uganda a Súdán.
Horečka dengue	virus dengue	Horečka dengue je infekce, kterou způsobuje virus dengue, přenášený komáři. Horečka dengue je také známá jako »horečka lámající kosti« – může totiž působit lidem takovou bolest, že jim připadá, jako by se jim lámaly kosti. K symptomům nemoci patří horečka, bolesti hlavy, kožní vyrážka podobná spalničkám a bolesti svalů a kloubů. U některých lidí se horečka dengue může rozvinout do jedné ze dvou život ohrožujících forem. První z nich je hemoragická horečka dengue, která způsobuje krvácení a výrazné snížení hladiny krevních destiček (umožňujících srážení krve). Druhou formou je šokový syndrom dengue, který je příčinou nebezpečně nízkého krevního tlaku,
Spalničky	virus spalniček	Spalničky (zastarale osyčky, lat. <i>morbilli</i>) jsou virové infekční onemocnění provázené charakteristickou vyrážkou. Původcem tohoto onemocnění je virus spalniček, jehož přirozeným hostitelem je výhradně člověk. Nákaza se šíří vzdušnou cestou – kapénkami (kýcháním a kašláním) nebo kontaktem s nosními či nosohltanovými sekrety nemocných osob. Výjimečně může dojít k přenosu i nepřímo, vzduchem nebo prostřednictvím předmětů, které byly kontaminovány těmito sekrety. V zemích, kde není zavedeno očkování, jsou spalničky nebezpečným, život ohrožujícím onemocněním. Z celosvětového pohledu patří toto onemocnění mezi nejčastější příčiny úmrtí dětí do 5 let. Více než 95 % úmrtí na spalničky bylo zaznamenáno v zemích s nízkým hrubým domácím produktem a špatnou zdravotní infrastrukturou. Úmrtnost je ve špatných hygienických podmínkách až 10 %, jinak pod 0,1 %.
COVID-19	koronavirus	Všechny zajímavé a podstatné informace si můžete přečíst v Bloku 18 »Plejadisch-plejarische kontaktních zpráv«.

COPYRIGHT a AUTORSKÉ PRÁVO 2020 (německy), 2021 (česky) Eduard A. Meier, »Universální svobodné zájmové společenství«, Semjase Silver Star Center, 8495 Schmidrüti, Švýcarsko. Žádná část tohoto díla, žádné fotografie ani jiné obrazové podklady, žádné diapozitivy, filmy, videa ani jiné spisy nebo ostatní materiály atd. nesmějí být bez písemného svolení vlastníka copyrightu v žádné podobě (fotokopie, mikrofilm nebo jiný postup), ani za účelem utváření výuky atd., reprodukovány nebo zpracovávány, rozmnožovány či šířeny pomocí elektronických systémů.

Originál vydán prostřednictvím: »Universálního svobodného zájmového společenství«, Semjase Silver Star Center, Hinterschmidrüti 1225, 8495 Schmidrüti, Švýcarsko.

Překlad do češtiny FIGU Studiengruppe ČR: <http://cz.figu.org>